

ఉండిపోయింది. శకుంతలకి నిజానికి అష్టా
 చెమ్మా అట అర్థమై చావదు. అందులో
 బోలెడు లెక్కలున్నాయి. రెండో ఎక్క
 తుణ్ణంగా రావాలి. లెక్కల బాధ వడలేక
 బాటనితో ఎమ్మెస్సీ వదిలి లెక్కలు మర్చి
 పోయింది. శేషగిరిని పెళ్లి చేసుకొని బాటనే
 మర్చిపోయింది. శకుంతలకి మహా నచ్చం
 రెండు విషయాల్లో మొదటిది, డాబా మీద
 వెన్నెల్లో తన భర్తతో కూర్చుని చండ
 మామని చూస్తూ కబుర్లు చెప్పకొంటుంటే
 శేషగిరి సంభాషణలో శకుంతల అందం,
 ఆమెకి తన పట్ల గల ప్రేమ కాకుండా
 అంకెలు గృహ తీసుకురావటం మొదటిది.
 అసలు ఏ సమయంలోనైనా కూడికలు,
 తీసివేతలు, గుణకారాలు, భాగహారాలు చెయ్యాలి
 ల్పిరావటం రెండోది. అందుకని మామూలుగా
 శకుంతల అటలో పందెం మాత్రం
 వేస్తూ ఉంటుంది. మిగిలిన ఇద్దరు శకుంతల
 కాయల్ని వాళ్లకి వీలుగా వదులు తూ
 ఉంటారు. ఒకసారి అత్తగారి కాయ
 చంపాలా, అత్తగారి అత్తగారి కాయ చంపాలా
 అన్న సమస్య వస్తూ ఉంటుంది అటలో.
 శకుంతలధర్మంగా ఆ క్రితంసారి తను ఎవరిది
 చంపిందో వాళ్లది కాక రెండోవాళ్లది చంపు
 తుంది. ఈజా శకుంతల పందెం కూడా
 వెయ్యకుండా ఆలోచిస్తోంది. ఆ పిల్ల
 మనస్సుక్కడ లేదు.

“నా కాయలాటలోంచి తీసేయండి.
 నేనోడిపోయాను. నేనోడిపోయాను” అని
 అంది గంభీరంగా, ఆపైన లేచి తన వడక
 గదికి వెళ్లిపోయింది.

శేషగిరి సాయంత్రం యూనివర్సిటీనుంచి
 వచ్చేసరికి శకుంతల తలకి వాసెన కట్టు
 కట్టుకొని నిలువుగా తిలకపు బొట్టు పెట్టు
 కొని, కొంగు ముఖంమీద కప్పకొని వదుకొని
 ఉంది. అదిచూసి శేషగిరి,

“ఏ కొంప లంటుకున్నాయి?” అని
 అడిగాడు.

“మీరు వందలకొద్దీ కట్టారుకదా అని”
 అని శకుంతల బుస్సుమని జవాబిచ్చింది.

శేషగిరికి గాలివాటం అర్థం కాలేదు.
 “వందలకొద్దీ కట్టానని నేననలేదే!”
 “నేను అంటున్నానుగా.”
 “ఎందుకంటున్నావ్?”
 “కట్టారు కనక.”
 “ఎక్కడ?”

శకుంతలకి నిర్వాకం చెయ్యాలన్న కోర్కె దయ్యంలా వట్టుకొంది.

“అదేమీట పందెం వెయ్యకుండా అట్లా కూర్చుండిపోయావు” అని
 అడిగింది శకుంతలకి అత్తగారైన శారదమ్మకి అత్తగారైన శాంతమ్మ.

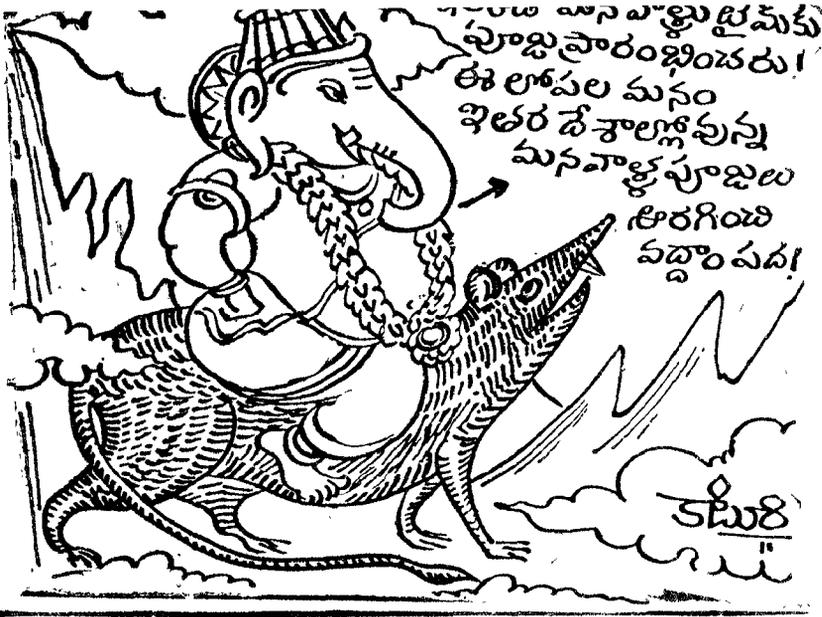
శకుంతల జవాబు చెప్పలేదు

“దబ్బున నాలుగువేసి ని జోడితో మీ అత్తగారి జోడి చంపు” అని
 శాంతమ్మ తొందరపెట్టింది మళ్ళీ శకుంతల్ని. నిజానికి శకుంతల రెండు వేస్తే
 శాంతమ్మ జోడి చస్తుంది. శకుంతల ఆ పని చెయ్యటం శాంతమ్మకిష్టంలేదు.

శాంతమ్మ శకుంతల దృష్టిని తన జోడి గాని” అంది శారదమ్మ నవ్వుతూ శాంత
 మీద కేంద్రీకరించడానికి చేసే ప్రయత్నం మ్మతో.
 శారదమ్మకి నచ్చలేదు. అయితే ఆవిడ తన ఆటలో మిగిలిన ఇద్దరు ఎత్తుకు పై
 అత్తగారు తను అంత సూటిగా అనలేదు. యెత్తులు వేస్తున్నా శకుంతల అతీనంగా
 అందుకని—

“శకుంతల నా జోడి చంపితే ఆ పైన
 ఆ వెనకాతలే ఉండి మీరు రెండు వేసి
 శకుంతల జోడి చంపి త్వరగా పండిపోదురు

వె ద్ది క థ

అందంగా ఉంటాయి. ద్వాపరయుగంలో సత్యభామ విడుపు, ద్వారకా నగరంలో శకుంతల విడుపు..." అని అనునయించాడు శేషగిరి.

చక్కటి విడుపుతో ఎర్రబడ్డ కళ్లని చక్కగా నగం తెరిచి తల అడ్డంగా ఉపించి శకుంతల. నిర్వాకం గొడవ నిల్లా మొదలైందని శేషగిరి లాలిస్తూ అడ్డగా అడ్డగా శకుంతల చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

"ఇవారే అత్తగారు, నేను, అమ్మమ్మగారు కూర్చుని అష్టావేషా ఆడుతూ అప్పుడేమో వాళ్ళిద్దరు మాటల్ని నిర్వాకం వేపు మల్లించారు. గొడుగుపేట ఇంటి విషయంలో అమ్మమ్మగారి నిర్వాకం గురించి అమ్మమ్మగారు చెప్పారు. ఈ యింటి విషయంలో తనెంత కష్టపడ్డారో అత్తగారు చెప్పాయి. ఓసిగ్గా నిన్నాను. ఆపైన పంసారంలో ఏదైనా పొదుపు, నిర్వాకం జరిగితే ఆడదానివల్లే జరగాలి అని హెచ్చరించారు. చివర 'నువ్వు నీ మొగుడు డబ్బు సేవీమా అకి హోటళ్లకి తగలేస్తారు. పనిపాడేళ్లగా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడన్న మాటెకాని చిల్లిగవ్వ దాచలేదు. మీకున్న ఇద్దరాడపిల్లలు పెళ్లికి చప్పున ఎదిగొస్తారు. జాగ్రత్త! అంటూ నాకు కడుపునిండా గడ్డి పెట్టారు."

"నే ననుకొంటూనే ఉన్నాను. వీధిగేటు తెరిచి ఇంట్లోకి వస్తూనే ముందువేపు ఒక్క గడ్డిపరకైనా లేదేమో అనుకొన్నాను. వేసుకవేపు కూడా ఉండి ఉండవు. నేనింకా అటుకేసి వెళ్లలేదు. అందుకని నిర్ధారణగా

(60 వ పేజీ చూడండి)

మేడ వేసినాడు

ఈ యింటి కోడళ్లంతా ఇంతో అంతో నిర్వాకం చేసారు. మరినేను. నాకా అదృష్టం లేదు" అని శకుంతల మళ్ళీ ధోరణి మార్చుకొని శేషగిరిని కౌగలించుకొని భోరు మని ఏడ్చింది.

కౌగిలి నుఖాన్ని అరక్షణం అనుభవించాడు శేషగిరి. ఇంతలో శకుంతల విడుపు లీలగాను, ఆపైన గట్టిగాను తరువాత భోరుమని వినిపించింది. "ఒహో! ఇది శృంగారం కాదు. విషాదం అన్నమాట" అనుకొని "ఇవారే నీకేమైంది శకుమా! నీ నిర్వాకం ఏడ్చినట్టుందని అన్నారా ఎవరన్నా? నీకు తెలుసునో లేదో కొన్ని విడుపులు చాలా

"నా వెళ్లి మీద."

"ఓహో!"

"తెలిసినా?"

"ఎందుకీ ధోరణి?"

"మీరు వందలకొద్దీ కొంపలు కట్టారు కనక."

"ఆ మాట నే ననడే."

"పోనీ నే నంటున్నానుగా."

శేషగిరికి మతి పోయింది. సంభాషణ లైను మార్చాల్సిన అవసరం అర్థమైంది కాస్తేసటికి.

"నేను కట్టులేదుకదా శకుమా!" అన్నాడు.

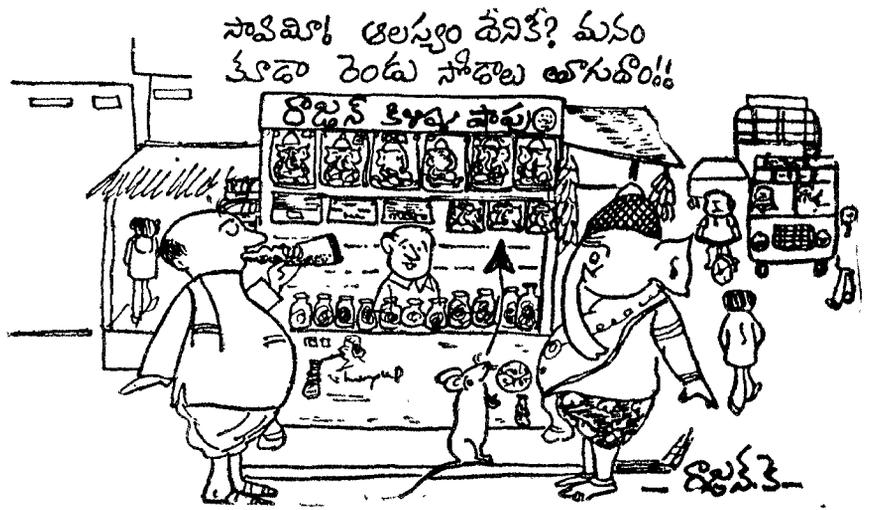
"మరైతే ఎందుకు కట్టులేదు?" శకుంతల ఈసారి ఋస్సుమనలేదు. ఆ ప్రశ్నలో అర్థింపు ఉంది. ఆమె కళ్లలో నీటిముత్యాలున్నాయి.

"ఎందుకు కట్టాలో తెలియక. మనకి బందర్ల గొడుగు పేటలో ఇల్లుంది. ఈ ఊళ్లో ఈ యిల్లుంది. ఇంకా మరో ఇల్లెందుకు కట్టాలి?" శేషగిరి ఆ శృంగారం గా అడిగాడు.

"అందుకే" అంది పట్టుదలగా శకుంతల.

"అందుకా! ఎందుకు?"

"గొడుగు పేటలో ఆ యిల్లు మీ తాతల నాటిది. దాన్ని విప్పి కట్టించారు మీ తాతగారు. ఆవిషయంలో మీ మామ్మగారు చేసిన నిర్వాకం ఏమిటో అవిడ నోట మీరెప్పుడూ వినలేదు అనుకొంటాను. ఈ యిల్లు మీ నాన్నగారు కట్టారు. దానికి మీ అమ్మగారు బోలుడు నిర్వాకం చేసి సహాయపడ్డారు.

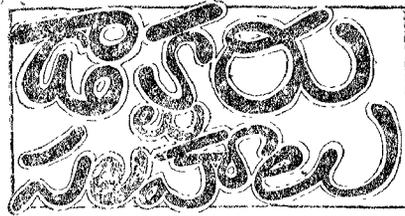
కె. యస్. ఆర్. - దుస్వారు

నాకు మోటారు సైకిల్ ఏక్సిడెంట్లో ఎడమ చేయి భుజమునకు బెత్తెడు దూరములో ఎముక విరిగినది. పుతూరు కట్టుకొద్ది రోజులు కట్టించినాను. తరువాత వెల్లూరులో కట్టుకట్టించినాను. ఇప్పుడు అతుక్కున్నదని కట్టుచిప్పించారు. కాని చెయ్యి పైకి ఎత్తలేకుండా వున్నాను. నివారణోపాయం తెల్పండి?

* క్లానిత్ అనే ఎముక విరిగిన కొన్ని నెలల వరకూ చెయ్యి మామూలుగా పైకి ఎత్తటానికి రాదు. కొద్ది కొద్దిగా చేయి పైకి ఎత్తి పట్టుకొంటూ ప్రతిరోజూ కొంచెంసేపైనా వ్యాయామం చేయవలసి ఉంటుంది. దాదాపు మూడు, నాలుగు నెలలు అలా చేసిన తర్వాత మాత్రమే చెయ్యి కొద్దిగా స్వాధీనానికి వస్తుంది.

టి. ఎస్. కె. - పలాస

ఆడవారిలో 'గొనారియా' రోగం ఎలా వస్తుంది? ఈ రోగం వచ్చిందని తెలుసు

కోవటం ఎలా? ఇది వస్తే దీనికి ఏ ఏ మందులు వాడాలి?

* "గొనారియా" రోగం ఉప్పు మగ వారితో సంభోగించినప్పుడు ప్రేమలక్ష్మి ఈ రోగం రావటం జరుగుతుంది. ఈ రోగం వచ్చినవారికి జననంద్రియంలో నుంట, తెల్లగా బిమునంటి పదార్థం మూత్రవ్యాళం నుండి కారటం, దురద మోచలయిన అక్షణాలు ఉంటాయి. ఆ భాగంలోనించి వచ్చే బిము నంటి పదార్థాన్ని మైక్రోస్కోప్లో పరిశీలించి లూస్టి రోగ విర్ధారణ అవుతుంది.

ఈ రోగానికి వైద్యుల వలన ప్రచారం "లాంగ్ వర్మింగ్ పెన్సిలిన్" వాడవలసి ఉంటుంది. పెన్సిలిన్ శరీరానికి పడనివారికి

'ట్రెరామెసిన్' పంటి మందులు వాడవచ్చును.

కె. ఎస్. - తెనాలి.

నాకు పీరియడ్స్ అయిన 10 వ రోజు నుంచి 16 రోజుల వరకు, మరలా 5, 6 రోజులలో పీరియడ్స్ వస్తాయనగా 'వైట్ డిస్చార్జి' అవుతుంది. ఇది పెద్ద జబ్బేమోనని అనుచూచగా వున్నది. నాకు పెండ్లయి 3 సంవత్సరములు అయినది. పిల్లలు ఇంకా కలుగ లేదు. డి అండ్ సి చేయించుకున్నాను. ఏమీ లోపంలేదన్నారు. ఈ 'వైట్ డిస్చార్జి' అయితే పిల్లలు పుట్టరా?

* వైట్ డిస్చార్జి అవలూనికీ, పిల్లలు పుట్టకపోవటానికి పెద్దగా సంబంధం లేదు. మీ వారిని "సెమెన్ అనాలిసిస్" చేయించుకోవడం. ఆ సెస్ట్లో ఫలితం సరిగా ఉన్నట్లయితే మీరు లేడీ డాక్టర్ల వద్ద సిగతా పరీక్షలు చేయించుకోవటం మంచిది.

— డా॥ కె. వెంకటేశ్వరరావు

చెప్పడంలేదు. కాని ఉత్త ముందువేపు దానితో కడుపెక్కడ నిండుతుంది, నా మొహం!" అన్నాడు శేషగిరి, తన హాస్యానికి తనే మురిసిపోతూ. శకుంతల పెడముఖం పెట్టింది. శకుంతల అటువేపు తిరిగి వచ్చుకుంటోందని శేషగిరి తప్పించనా వేసి,

"నేను వచ్చి ఇంతసేపైనా కాఫీనిల్చి వ్వలేదు. టిఫిన్ పెట్టలేదు. ఎందుకు చెప్పా! అనుకున్నాను. అర్థమైంది. గడ్డి తిన్నమ్మకి మొగుడాకలి తెలియదనికదా పెద్దలు నుడుపుదురు" అని పుంజుకొన్నాడు.

"సిగ్గు లేకపోతే సరి" అంది శకుంతల టిఫిన్. ఇటువంటి మాటలు పెళ్ళయి వదేళ్ళు గడిచి పదకొండో సంవత్సరం అడుగు పెడతానే అ ప డ ం మోదలు పెట్టింది. శేషగిరి శకుంతల మాటల్ని పట్టించుకోడం మానేయటం మొదలు పెట్టింది కూడా అప్పుడే.

"పెద్దలకా?" అన్నాడు శేషగిరి.

"సంతోషిస్తున్నాను" అంది శకుంతల.

"పోన్లే అదే టెన్ థవుజెండ్స్. ఇంత పేపు ఏడుస్తున్నావు అనుకొని బెంగపడి పోతున్నాను."

శకుంతల కోపం ఒక్కసారి అగ్నిపర్వతంలా బద్దలయింది.

మేడ వేసిచూడు

(18 వ పేజీ తరువాయి)

"మీకు ఇదే టెన్ థవుజెండ్స్! అవును మరి. నిజంగా టెన్ థవుజెండ్స్ ఎప్పుడైనా కళ్ళ చూస్తే కదా! లేనప్పుడేం చేస్తాం. ప్రతిదాన్ని చూసే ఇదే టెన్ థవుజెండ్స్ అగే టెన్ థవుజెండ్స్ అంటూ ఉంటాము మతి భ్రమించిన నాళ్ళలాగా."

"ఎంతమాటన్నావే! ఎంతమాట విన్నాను!"

"మరో అంతమాట అంటున్నాను, ఇది కూడా విన్నండి. మరో ఏదాది లోపల నాచేత నిర్వాకం చేయించండి. దానికి పునాది రెండు మూడ్రోజుల్లో వేయండి. అత్త గారి నుండు, అమ్మమ్మగారి ముండు నేను తలెత్తుకొని తిరిగేలా చెయ్యండి. ఆ పునాది పడేవరకు ఈ వంచిన తలెత్తుకొని తిరగను" అంటూ శకుంతల భీషణ ప్రతిజ్ఞ పట్టింది. ఆ తరువాత శకుంతల వంచిన తలెత్తు తిరగటం మొదలు పెట్టింది.

శాంతమ్మ "జలుబుకి మెడ బెణికిం దేమిటే శకుంతలా! కాస్త మిరియాల కషాయం పెట్టనా" అని అడిగింది కూడాను.

శారదమ్మ "నిమ్మెండుమ్మా ఏ పొడకి"

అని అడిగింది.

శకుంతల ఇద్దరికీ ఒకటే సమాధానం చెప్పింది—

"మా ఆయన చేయించిన నగల బర్లుపుకీ నా మెడ వంగిపోయింది" అని.

శకుంతల దేనికో శేషగిరి మీద యుద్ధం ప్రకటించిందన్న విషయం ఇంట్లో వాళ్లందరికీ అర్థమై పోయింది. శేషగిరితో తల్లి "ఒరేయి శేషుడూ! శకుంతల మనస్సు ఎందుకో బాధ పడ్తోంది. కాస్త బుజ్జగింది కనుక్కో" అంది.

తండ్రి సుబ్బారావు "ఏదన్నా కావాలంటే చేసేపెట్టు" అని శేషగిరిని శాసించాడు.

నాయనమ్మ శాంతమ్మ "అది మిరియాల కషాయం కూడా వద్దంది. దాని మనస్సు చాలా నొమ్మకొన్నట్టుంది" అంది. శాంతమ్మ బెల్లం వేసి మిరియాల కషాయం చాలా రుచిగా పెట్టుంది. శకుంతలకి చీటికి చూటికి జలుబు చేస్తుంది. శాంతమ్మని అడిగి కషాయం పెట్టించుకొని తాగుతుంది. శకుంతల జీవితంలో మిరియాల కషాయం ఓ తియ్యని బాధ.

"నాన్నగారు! అమ్మ మమ్మల్ని ఊరికే కోప్పడ్తోంది" అని కంప్లెయింట్ చేసారు పిల్లలు శారద, పద్మ.

“నీకు నరదా, నాకు నేర్పు ఉన్నాయి అంటావు.”

“అవును.”

“అవి చాలపు చిట్టే!”

“ఇంకా ఏం కావాలి? కావాలంటే మీరు కట్టిస్తున్నంతసేపు ఆరెంజి బోర్డరు ఆకు పచ్చ చీర కట్టుకొని మీ ఎదురుగుండా మీకు నచ్చేలా మీరు మెచ్చేలా కూర్చుంటాను.”

“అది చాలదు చిట్టే. అన్నిటికీ మించినది మరోటి ఉంది. అది కావాలి.”

“మీకు నా అందాన్ని మించినది మరోటి కావాలా?” శకుంతలకి మళ్ళీ సమాఖ్యలో కోపం, ఏడుపు వచ్చేసాయి.

“అబ్బబ్బు శకూ! లాకికమ్మైన విషయాల్లో కూడా నీ అందం, చీరల ప్రసక్తి లెస్తే ఎలా? ప్రపంచంలో ఓ పాపిష్టి అంటే అది చాలా పుణ్యాత్ములమూ, కొద్దిగా మాత్రమే పాపిష్టులము అయిన మనదగ్గర, బొత్తిగా కొద్దిగా ఉంది. దాన్ని డబ్బు అంటారు.”

“ఎల్లెన్నో నాళ్లవే చాలా పాపాత్ములున్నారటగా! నాళ్లు మనలాంటి వారికి అన్యలిచ్చి పాప భారం తగ్గించుకొంటారుట కదా!”

శకుంతల తన అనుకోన్నంత అమాయకురాలు కాదు. చాలా భోగవ్యాసంపాదించింది. ఇంటి విషయంలో ఇదేదో గట్టి పట్టుదలలాగానే ఉంది; అనుకొన్నాడు శేషగిరి.

శేషగిరిలో చిన్న అనుమానపు మెరుపు మెరిసింది.

“ఎవరు చెప్పారు?”

“చలవతి అన్వయ్యగారు!” శకుంతల చెప్పింది అనుమానాన్ని ధృవపరిచింది.

తనకు చిన్నప్పటి నుంచి స్నేహితుడు ప్రస్తుతం సహోద్యోగి, ఒకేవీధి వాస్తవ్యుడు అయిన చలవతి ఎలియాస్ చలవతి తనకి ద్రోహం తలపెట్టాడన్నమాట. ఈ చలవతి గాడిన్నాళ్లుగా ఏ సినిమాలోనో ఏ చెత్త చిత్రరాజం ఆడోందో, ఏ షాపులో అమ్ముడు పాని బీరలు వవకగా అమ్ముతున్నారో మాత్రమే ఇరుంతల చెవిలో ఉంటూ ఉన్నాడు. ఇప్పుడు ఎల్లెన్నోలు, లోస్లు, స్థలాలు ఇళ్లు అంటున్నాడన్నమాట. వాడి పెళ్లాం కనకమహాలక్ష్మికి మధ్య పుట్టింటి ఆస్తి చరిసింది. దాంతో సీతమ్మ ధార దగ్గర చిన్న జాగా కొన్నాడు. అదంతా తన ప్రయోజన

కోసమే తనే చిన్న భూమి కది నాడుడనని విరవీగుతున్నాడన్నమాట, వెధవ ... అనుకొన్నాడు శేషగిరి మనస్సులో.

బయటికి మాత్రం— “అన్వయ్యగారింకా నీకేం చెప్పారు శకుంతలా? సీతమ్మధార దగ్గర స్థలాల ఖరీదులు వెచ్చారా? ఎంతలో ఉన్నాయి? వవగ్గా గాని మనకిప్పించగలరా?” అని తెలుసుకోగోరిన వారు అడిగే అంత శ్రద్ధగా అడిగాడు.

“అడగటం మర్చిపోయానండి” అంది శకుంతల నాలిక్కర్చుకుంటూ.

“గజం పాలికి తక్కువుండదు. ఆరు వందల గజాలన్నా లేకపోతే మనకి చాలదు. స్థలం కొనడానికి పదిహేనువేలు కావాలి. అంటే సెకెండ్ హౌండ్ ఫియట్ లారు ఖరీదంత. పైగా రోజు రోజుకి ఖరీదులు పెరిగిపోతున్నాయి.”

“కారు ఖరీదులు పెరిగిపోతుంటే మనకేమింకీ. మనకో కారుంది కదా!”

“నేను చెప్పన్నది స్థలాల ఖరీదులు.”

“సరిగ్గా చెప్పరేం మరి. తొందరగా స్థలం కొందాం, అయితే.”

“దేం?”

“డబ్బుతో.” శేషగిరి తన దగ్గర లేదన్నాడు.

“అప్పు వెయ్యండి!” శకుంతల సలహా ఇచ్చింది.

“ఎక్కడ?”

“ఎల్లెన్నోలో!”

“నాళ్లు స్థలం కొనటానికీ అప్పు లివ్వరు. ఇళ్లు కట్టడానికి మాత్రమే ఇస్తారు.”

“మరి చలవతి అన్వయ్యగారు ఇల్లు కట్టుకొడానికి ఎల్లయినీ అన్ని విధాలా సహాయం చేస్తుండని చెప్పారే?” శకుంతల అలభ్యంగా అడిగింది.

“వాడు ఎల్లయినీ గురించి ఎన్నయినా లైన్ చెప్పాడు. కనక మహాలక్ష్మిపేర్లు విజస్వి తీసుకొన్నాడు. మనలాంటివారి చేత పాలనీలు కట్టించి, కంపెనీ దగ్గర తన కమిషన్ తీసుకొంటాడు.”

“పాలనీ ఏమిటి సుధ్యలో?”

“మనచేత ఏ అక్కకో మన జీవితాన్ని భీమా చేయించి పాలనీలమీద మనకు డెబ్బైవేలో ఎనభైవేలో అప్పు ఇప్పిస్తాడు. ఆ పాలనీ ప్రీమియమున్ను కట్టుకోవాలి. అప్పు తీర్చుకోవాలి.”

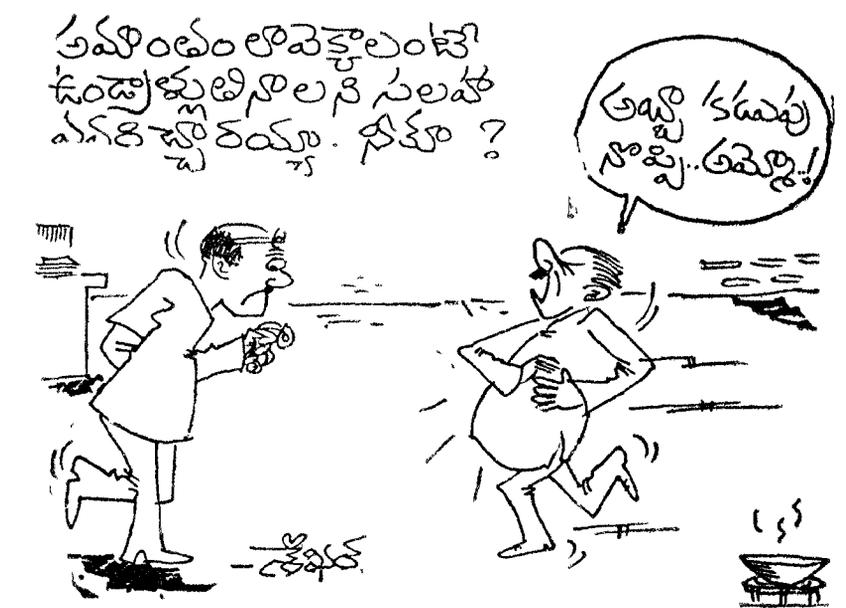
“అదొద్దులెండి. అన్వయ్యగారు స్థలమెల్లా కొన్నారో! యూనివర్సిటీవారిచ్చే జీతాల్లో అయిందదు.”

“నాకు తెల్లు ఎల్లా కొన్నాడో! ఆ వద్దతిలో కొనడానికి నా కభ్యంతరం లేదు. పైగా చాలా ఇష్టం కూడాను.”

“అయితే కొనెయ్యండి అలస్యం చెయ్యకుండా.”

“నా పెట్టెలో రెండు బట్టలు సర్దుబయల్ చేర్చుతాను.”

“పాదరూబాదుకా?”

వనితలకు మనవి

కొత్త రకం వంటలు

క్రువ్ లింగ వ్రాసి పంపితే

త్వరగా పరిశీలించ వీలు సం.

వరివిజయం [బుద్ధ] లకు శ్రీ శ్రీ తీర్థం

మండల ద్వారా కిత్తు చేయబడును. స్వయంగా రండి. పెండ్లికి మందు తర్వాత దాంట్లబీబిలంతో అనంతస్థి, ఇతర సెక్స్ సమస్యలకు సలహా క్షే. డా. B.M.O. చేయండి.

Dr. B.A.A. L.A.M.S.V.V., తాలూకా ఆఫీసు ఎదుట, విజయవాడ 3.

ప్రఖ్యాతి చెందిన!

ఫ్లూటాస్ మిల్లు వారి

- ★ 100% పాలియస్టర్ చీరలు.
- ★ ఫుల్ వాయిల్, అప్ వాయిల్ చీరలు
- ★ షర్ట్లగులు, గ్లాసుకో ధోవతలు
- ★ డ్రస్ మెటీరియల్, బిజ్ బాజియా లాన్సు
- ★ స్కూలు యూనిఫార్ములు - వగైరాలకు

విజయ షా రూమ్

అనేక ఫ్లూటాస్ మిల్లు వస్తువుల షా రూమ్
J.O. హాస్టల్ రోడ్డు
గవర్నరు సెటల్ మెంట్ విజయవాడ - 2

మూలశంకకు

త్వరగా నమ్మకమైన

హెడన్ సా

విరేపనముతో

చికిత్సను పొందండి

- శస్త్రచికిత్స

అవసరమంటే!

“కాదు. తలుక్కు.”

“మధ్యలో తలుకెందుకు?”

“అక్కడేకదా మీ తమ్ముడు సారథి ఉంది.”

“వాడితో మీకేం పని?” ఈసారి శకుంతల అనుమానంగా అడిగింది.

“అడిగావు గనక చెప్తున్నాను. మీ చలవతి అన్నయ్య ఉన్నాడే ఆ వెధవకి సిగ్గె క్కువ. అందుకని నీతో చెప్పకోలేదు. మొన్న కనకమహాలక్ష్మి బామ్మ పోతూ కనక మహాలక్ష్మికి పదివేలు రాసి పోయింది. అంతకు ముందు పుచ్చుకొన్న కట్టుం డబ్బులు ఇవీ కలిపి వాడు కనకమహాలక్ష్మికి ప్రదంకొన్నాడు. మీ బామ్మ పోయినప్పుడు అంత ఆస్తి నిరధి తీసుకొన్నాడు. అందులో నీకు రావల్సిన భాగం అడిగి తీసుకొంటాను. పైగా మన పెళ్లికి మీ నాన్నగారు కట్టుం ఇవ్వటం మర్చి పోయారు. అది అడిగి తీసుకొందామంటే ఆయన పోయారు. కనక దాని విషయం సారథిలోనే మాట్లాడాలి” అని శేషగిరి విశదంగా తెలియబర్చాడు.

“సంతోషించాం తెలివితేటలకి. హాస్యం అన్నింటికి.”

“నువ్వు అన్నింటికి సంతోషిస్తావు. అదే టైన్ ధపుజెండ్స్.”

“బందరు బడాయిలు పోనిమ్మకొన్నారు కాదు” అంది మూతి తిప్పతూ శకుంతల.

“అ లడాయికి దిగటం, పూర్తిగా మీ గుంటూరు బామ్మ పోలిక. ఆ మూతి తిప్పడంతో సహా.”

“మా బామ్మ జోలి మీకెందుకు?” అని శకుంతల కోపగించుకొని దుప్పట్లోకి దూరి పోయింది.

మర్నాడు పొర్లమి. రాత్రి భోజనాలయ్యాక శేషగిరి, “తమల పాకులు, వక్కపొడి తీసుకురా!” అని శకుంతలతో చెప్పి తను చాపా దిండు తీసుకొని డాబా మీదకు వెళ్లాడు. శేషగిరి చాలా పెద్ద ప్లాస్టులో ఉన్నాడు.

శకుంతల తమలపాకుల పక్కెం తీసుకొని మెల్లగా తల వంచుకొని మెట్టెక్కి వచ్చింది. చందమామ చల్లగాను, అందంగాను ప్రకాశిస్తున్నాడు. శేషగిరి వక్కనే, బాపు సినిమాలో సంగీతలా కూర్చుంది శకుంతల.

“తల వంచుకొని కూర్చుంటే శోభనపు పెళ్లికూతుర్లా ఉన్నావు” అన్నాడు శేషగిరి. శకుంతల, ముళ్ళపూడి డైలాగులా చిరు

మేడ వేసిచూడు

నవ్వు నవ్వింది. “లా హి రి లా హి రి పాడ్డామా?” అని ఉత్సాహంగా అడిగాడు శేషగిరి. మామూలుగా అయితే శకుంతల హాడిలిపోయి, “వద్దమ్మా! మీరు కబుర్లు చెప్పండి. మీ వళ్లొనేను తల పెట్టుకొని వింటూ ఉంటాను. లేకపోతే నా వళ్లొ మీరు తల పెట్టుకొని పడుక్కోండి. నేను పాడ్డాను.” అంటూ శేషగిరి పాలు తప్పించేస్తుంది. అల్లాంటిదారోజు శకుంతల వంచిన తల వంచినట్టే ఊపి రాగాలాపన మొదలు పెట్టింది. శకుంతల కూడా పెద్ద ప్లాస్టులో వచ్చింది!

శేషగిరికి క్షణకాలం అనుమానం వేసింది, ఈ ధోరణిలో శకుంతల గెలవవచ్చునని. అందుకని ముఖం మీద గంభీరత పులుము కొని శేషగిరి “శకూ! నీతో ఓ ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలను కొంటున్నాను” అన్నాడు.

“ఇలాంటప్పుడు ముఖ్యవిషయాలు కాదు మాట్లాడాలింది, ముఖం విషయాలు మాత్రమే మాట్లాడాలి. నీ మొహం చంద్ర బింబం అనో మరో అల్లాంటిదో అనాలి” అనేది మామూలుగా అయితే శకుంతల, కాని ఆ చరిత్ర సృష్టించబడుతున్న రోజున “చెప్పండి” అంది, కలువకన్నులతో శేషగిరిని చూస్తూ.

ఆ కళ్లలో తన బొమ్మ చూసుకొన్న శేషగిరి పోసి ఈ విషయం మరో రోజుకి వాయిదా వేద్దామా అనుకున్నాడు. కాని తను ప్రజ్ఞానిది. తను ధ్యేయం నుండి మరల రాదు!

“అదే మనం కట్టబోయే ఇంటి సంగతి. అది ఎంత పైజాదిట?” అని అడిగాడు.

“ఈ యిల్లంత?”

“ఆరిపోతాం పూర్తిగా.”

“పోనీ సగం ఆరుదాం.”

“అంటే వెయ్యి చదరపు అడుగుల ఇల్లన్నమాట.”

“అంటే చిన్నదా?”

“కాదు. పెద్ద పెద్ద ఆఫీసర్లకి కూడా అంత ఇళ్లండవు.”

“ఎందుకని?”

“పెద్ద ఆఫీసర్లు ఢిల్లీ, బొంబాయి

(15 వ పేజీ తరువాయి)

లాంటి పెద్ద ఊళ్లలో ఉంటారు. అక్కడ అద్దె లెక్కవ."

"మనం ఢిల్లీలో ఉద్యోగం చేస్తే మన కామాత్రం ఇల్లిస్తారా?"

"ఇవ్వరు. నేనంత పెద్ద ఆఫీసర్ని కాలేను."

"పోనాండి. బాధపడకండి. అందరు వల్లకి ఎక్కితే మోసేదెవరు?" శకుంతల సానుభూతి చూపించింది. శేషగిరికి వళ్లు మండింది.

"నీ మొగుడు వల్లకి మోయాల్సినంత చిన్న ఉద్యోగి కూడా కాదు."

"పోనాండి. పెళ్లి ఊరేగింపులో వల్లకి పక్కన ఊరేగింపుగా వడిచే మనుష్యులలాంటి వాళ్లు! అయినా మనం పేద్ద నగరంలో లేము కదా! అందుకని మనం ఆ మాత్రం ఇల్లు కట్టుకోవచ్చు."

"టాపేరం ఓ వన్నెండడుగుల ఎత్తు పెద్దామా?"

"ఆ మాత్రం ఉండకపోతే వేసంకాలం ఉండలేము."

"ఒక ఘనపు అడుగు లివింగ్ స్పేస్ కి విశాఖ వట్నంలో నలభై అయిదు రూపాయల రేటుంది. మనం కట్టబోయే ఇల్లు పన్నెండు వేల ఘనపు అడుగులు."

"మన ఇల్లే కాకుండా, దాని అడుగులు కూడా ఘనమేనన్న మాట" శకుంతల అన్నీ ఘనంగా ఉండటం ఇష్టం. శేషగిరి ముఖం చిట్టింది.

"ఎంతవుతుందో తెల్పా అంత ఇంటికి." అని ప్రశ్నించాడు.

"ఘనంగానే ఆవుతుంది" అంది శకుంతల లెక్క కట్టబోయి కుదరక.

"యాభై నాలుగు వేలు" శేషగిరి చెప్పాడు.

"యాభై వేలు చేసుకోండి" శకుంతల చేరం పెట్టింది.

"కుదరదు."

"మీకంటే మనకి కూరలమ్మతారు మీదండి, ఆ అమ్మాయిలు నయం. నేనడ గ్లాస్ అంతో ఇంతో తగ్గిస్తారు. మీరు మాత్రం తగ్గించరు. ఊళ్ళోవాళ్ళకైతే నలభై వేలని చెప్తారు. నే నడిగే సరికి ఎక్కడలేని బిగింపు వచ్చేస్తుంది." శకుంతల మక్కువ ఎగబీల్చి సాగింది.

(ఇంకా వుంది)

ఫోటో స్టూడియోలు బంద్ :

జంట నగరాలలోని 450 ఫోటో స్టూడియోలు, దుకాణాలలో సహా రాష్ట్రంలోని ఫోటో స్టూడియోలు అగస్టు 6 న బంద్ పాటించాయి, హిందు స్టాట్ ఫోటో ఫిల్మ్స్ కంపెనీ లో ఫిలిం ధరలు హెచ్చించినందుకు నిరసనగా ఈ బంద్ జరిగింది. పీదన రాష్ట్ర ఫోటో గ్రాఫర్ల సంక్షేమ సంఘం సభ్యులు శ్రీ బి. రామస్వామి (భాగ్యనగర్ సినీ స్టూడియోస్) అధ్యక్షతన మూవీశాఖ ఫోటో గ్రాఫిక్ వృత్తిలో సుప్రసారం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను చర్చించారు. ఫిల్ముల ధరలు తగ్గే వరకు పోరాడాలని తీర్మానించారు. ఈ కోరికలను తెలిపే విజ్ఞప్తి పత్రాన్ని హిందుస్టాన్ ఫోటో ఫిల్మ్ కంపెనీ హైదరాబాద్ శాఖ మేనేజరుకు అందజేశారు. సంక్షేమ సంఘం అధ్యక్షుడు శ్రీ వి. కోటేశ్వరరావు, సభ్యులు శ్రీ నాగేంద్ర, శ్రీ దేవనాథ అర్య మున్నగువారు ప్రసంగించారు.

మతం—మతోన్మాదం :

ముఖ్యమంత్రి డాక్టర్ చెన్నారెడ్డి అగస్టు 9 న, మక్కా మసీదులో ఇస్లాం గ్రంథాలయాన్ని ప్రారంభిస్తూ మతానికి, మతోన్మాదానికి వాల వ్యత్యాస ముందన్నారు. ఏ మతాస్థయినా చిత్త బుద్ధిలో అనునరించే వారు ఎప్పటికీ మతోన్మాదులు కాలేరని అన్నారు. తనకు దేవాలయాలను, మసీదులను దర్శించే భాగ్యం కలిగిందని, ఎక్కడికి వెళ్లినా భగవత్ప్రసాదం సాక్షాత్కరిస్తుందని ఆయన అన్నారు. దేవాలయాలు, మసీదులు, చర్చిలు, తదితర ప్రార్థనా స్థలాలు మనమధ్యలో ఎప్పటికప్పుడు నవ చైతన్యాన్ని, స్ఫూర్తిని వెల్లి విరియ జేస్తాయని ఆయన అన్నారు. ఆయన మత కలహాలను ఖండిస్తూ, మత కలహాలను రెచ్చగొట్టే శక్తులు నేడు నీరసం చాయని అన్నారు. వక్ర నిధులను ప్రకటనగా వినియో

గించాలని, శిధిలావస్థలో ఉన్న దేవాలయాలను పునరుద్ధరించడానికి హిందూ దేవాలయాల చట్టంలో అవకాశం ఉందని, వక్ర చట్టంలోని అవకాశం కల్పించాలని ఆయన మూనించారు. ప్రారంభంలో మక్కా మసీదు నిర్మాణ పంపూర్ణకృత్యం మీర్ అక్బర్ అలీఖాన్ స్వగతం చెప్పారు. ఈ గ్రంథాలయ నిర్మాణానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అయిదు లక్షల రూపాయలు యిచ్చింది.

ఫోన్ రసికని అరెస్టు :

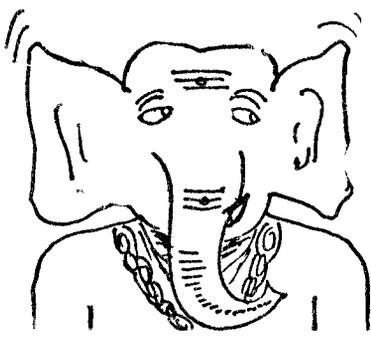
ఇంట్లో పెద్దలందరూ సమలమీరాడ వెళ్లిపోయిన పీదన ఫోను మోగుతుంది. ఇంట్లో ఉన్న వయసు పిల్లలు రిసీవరు ఎత్తుతారు. అవతలినుండి రికరకాల ప్రేమగీతాలు, మరుదూతాపాలు వినిపిస్తాయి. కూల ప్రశ్నలు, సంచలనాలు ఒకటేమిటి? ప్రపంచ దొరణంలా వెళ్లి ఎరుస్తుంది. ఇది పోస్టు ప్రతి ఇంట్లోను జరిగే సంగతి. ఎవరో, ఏమిటో ఎలా పట్టుకోడం? ఇలాటి ఘనాటాకడు, నగరంలోని పేరు మోసిన ఒక హాటలులో రసెస్పన్సివ్గా పని చేస్తూ, టెలిఫోన్ కృంగరం ప్రారంభించాడు. ఇలా చాలా మందితో పనిపాలాడాడు. అతనిని క్రాఫీ గూడ పోలీస్ స్టేషన్ ఇన్ స్పెక్టరు శ్రీ ఎల్. ఎస్. రెడ్డి నాయకత్వాన సబిన్ స్పెక్టర్ శ్రీ ఎద్యోనగర్ అగస్టు 13 న అరెస్టు చేసి, కోర్టులో హాజరు చేయగా, దందనాధుడు అతనికి జర్మానా నిధించాడు.

ఉ వ శ్రు తి :

మీరు ఇచ్చిన సారితోషికం ఒక 'బీర'కారుకు సరిపోతుంది అన్నారు సాత్రియండు శ్రీ బి. కృష్ణ సరిహసంగా. అవునాను. ఎంత కాయకూర్చునో! అన్నారు అకాశవాణి ఉద్యోగి శ్రీ సాతానంద గోపాల కృష్ణ ఛలోక్తిగా.

— తిరుమల రామచంద్ర

కాస్తాన చెవులంబించు గణప తీ" విసురుకా తోక ధస్తానానా!

మెడవేల
మాట

కష్ట
కర్మ

అనుకంఠానికి

“నువ్వు యాభై అంబాబనుక్ ఏం లాభం?” శేషగిరి అడిగాడు అర్థంవక.

“ఏం లాభం అని అడుగుతారేం! నాలుగు వేలు లాభం! ఇనాళ నాలుగు వేలు పొదుపు చేసిందే పొదుపు చేసుకోంటూ పోవాలి ఇంకా కట్టుకోంటున్నట్టి రోజులును. అదీ నిర్వాకం అంటే!”

శేషగిరి కల వట్టుకోన్నాడు. శకుంతల మామూలుగా వెన్నెల రోజల్లో లెక్కలడిగితే, మాయాబజార్లో ఎస్టేలర్ “రసవట్టులో అర్కం కూడదు” అన్నట్టు “రసవట్టులో గణితం కూడా కూడదు” అంటుంది. అల్లాంటి దివాల మంచి మూడులో ఉండి, లెక్కలు మాట్లాడుతుంటే, అశ్రవణియ్యాడు. ఇంతలా నిర్వాకం మీద ప్రేమని పోట్టుకోలేక నాయాడింతవరకు.

“కష్టంవడానికి న నవర్షి? మేస్త్రీదా,

(గతసంచిత తరువాయి)

కంట్రాక్టర్లూ! నాళ్లవడుగు! మువ్వడిగితే కూరలమే అమ్మాయే కాకుండా నాళ్ళు కూడా తగ్గించవచ్చు. ఇంటికి యాభైవేలు అడుక్కోదాం మువ్వప్పట్టు, స్థలానికి ఓ పది హేనువేలు కావాలి కదా. మొత్తం ఎంత?” శేషగిరి మరోసారి వోటివ లెక్కడిగాడు.

“మొత్తం అరవై వేంసుకోండి.” అని శకుంతల ఉజ్జాయింపున చెప్పింది. శకుంతల “వెన్నెల్లో మొగుడి నరసన ఉన్నట్టుడి కూడి కల గొడవ ఏమిటి?” అని అనకుండా ఏదో మరీ అన్నకాని ఇవాలు చెప్పినందుకు శేషగిరి పం తో పీ చి నా, “మరో అయిదువేలు నిర్వాకం చేసేవన్నమాట” అనకుండా ఉండ లేకపోయాడు.

“మరో” అంది శకుంతల. ఆ పిల్ల

పొదుపు చెయ్యాలన్న గట్టి నిర్ణయంతో ఉంది.

“సరే మనకి కావల్సిన డబ్బు అరివై వేలని తేలింది. మనదగ్గరున్నది లెక్కవేదాం. మన సేవింగ్స్ ఎకౌంట్లో ఎనభై ఆరూపాయల యా డ్రై వై న ల దా కా ఉంది. మరి సిదాంట్లో?”

శకుంతల జమాఖర్చుల విషయంలో చాలా నిక్కచ్చిగా ఉంటుంది. శేషగిరిలో లావా దేవీలన్నీ నాలుగు పాడ్డింగుల కింద పెద్దుంది. అవి—

“నా డబ్బు” “మన డబ్బు” “మీ ఖర్చు” “మన ఖర్చు.”

శేషగిరి కంటూ విడిగా డబ్బుండదు. శకుంతల కంటూ విడిగా ఖర్చుండదు. శకుంతల చీర కొనుక్కోవటం ‘మన ఖర్చు’ లోకి వస్తుంది. కొవ్వార్లు విధి శేషగిరిదీ, అవసరం శకుంతలదీ కడక. శకుంతలకి పుట్టింటి వారిచ్చే డబ్బు ‘నా డబ్బు’ కిందికి వస్తుంది. శేషగిరి బీదాస్సు, మరి రక రకాం అదాయాస్సీ ‘మన డబ్బు’లోకి కలిపే చెస్తుంది. శేషగిరిని కట్టుకోవచ్చు ల్యా గా ని కి గా ను, శకుంతలకి ఆ డబ్బు మీద అధికారం ఆటో మెటేకగా శేషగిరి ఇంటిపేరు, గోత్రం, పేరితోపాటు అదేరోజున సంక్రమించిందూ భావిస్తుంది. శేషగిరి కోర్కెన్నట్టునేలు గొడవ చేసినా చివరికి ధర్మమే గెలిచి, శకుంతల ఎవ్వరి నిలిచింది.

“ఇంతపెద్ద మొగాకికి నా డబ్బు మీదికి దండయాత్ర రావోలే లోకము.”

“అల్లాగే అనుకో ఏం తుంది? నీ ఆంధ్రాదాంతు ఎకౌంటులో?”

“అయిదో వో ఉండి ఉంటుంది.”

“అంతా ఖర్చుపెట్టేసారా?”

“ఏం చెయ్యమి, మీకు ఓ ముట్టలూలేదు. మొన్న బజార్లో గుంటూరు వీరలు చివగ్గా అమ్ముతున్నారని తెలిసింది...”

“ఎవరు చెప్పారు?”

“వలసలి అన్నయ్యగారు.”

“అప్పలస్వామి కొట్లోనేకదా అమ్మింది.”

“మీకెల్లా తెలుసు?” శకుంతల అప్పు ర్యంగా అడిగింది.

శేషగిరి ఆ కొట్టు ముందు పెట్టిన బోర్డు చూసాడు. మ్యూర్ సెటర్లలో ప్రకటనలు చూసాడు. అందుకని తెలుసు. అటు

పంటి విషయాలు తెలిసినా శకుంతల చెవిన వెయ్యడు!

శకుంతల ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పకుండా మాట తప్పిస్తూ,

“చలవతికి, అప్పలస్వామికి లా వా దే వీలున్నాయి. ఆ కొట్లో నువ్వు కొన్న ప్రతి చీరకి, చలవతికి అయిదు రూ పా య ల కమిషన్ ఇస్తానన్నాడుఅప్పలస్వామి” అన్నాడు శేషగిరి.

“నిజమా?”

“అనుమానమా? నువ్వు వాడి మాటలు ఈసారి పెడచెవిన పెట్టి, చీరలు కొనకు. అప్పుడు వాడి మొహంలో రంగులు చూడు”

“మనం ఇల్లు కట్టాలనుకొంటున్నాం కదా! అందుచేసి ఇంక వారం వారం చీరల షాపులకి వెళ్లను. నెలకోసారే కొంటాను. ఏమంటి అల్లాచేస్తే ట్రాన్స్ఫోర్మేషన్ కేసు చెయ్యచ్చు కదా!”

“కొనడం మానేసి బట్టల విషయంలో కూడా పొడుపు చేద్దాం.”

“నెలకోసారే కదా కొనబోతున్నది.”

“ఎన్నిసార్లు కొంటున్నామన్నది కాదు ముఖ్యం. కొన్నట్టుకు ఎన్ని కొంటున్నామన్నది ముఖ్యం.”

శకుంతలకి కోపం వచ్చేసింది. “మనం ఎప్పుడు కొంటున్నాంటు? ఎన్ని కొంటున్నాంటు. ఎప్పుడు వచ్చా, ఎన్ని కొన్నా, వచ్చేవ నేను నా డబ్బుతో. మనం, మన డబ్బుతో కాదు.”

“సరే అల్లాగే మనం ఇల్లు కట్టుకో దానికి తణుకు నుంచి డబ్బు వచ్చే మార్గం ఏమిన్నా ఉందా?” శకుంతల తల అడ్డంగా ఊపింది. “ఆ దారికి అడ్డంగా చెట్టున్నాయన్న మాట. మరెట్లా!” శేషగిరికి నిజం గానే లోచలేదు.

“మీ ప్రావిడెంట్ ఫండ్ మాట్?”

“అందులోంచి పెద్దగా ఏమీ ఇవ్వరు.”

“ఆ ఎకౌంట్యాఫీసరు మీ ఫ్రెండేగా పిందుకీవ్వడు?”

“వాళ్ళ కంట్రీబ్యూషన్ ఇవ్వరు కదా! ఇంకపోలే నా కంట్రీబ్యూషన్. అది కూడా పూర్తిగా ఇవ్వటానికి రూపులేవు. అందుకని ఎంత ఫ్రెండయినా ఇవ్వడు.”

“ఇంక స్నేహమేమిటి నా మొహం. ప్రతీ వాడూ నా స్నేహితుడు నా స్నేహితుడంటూ బడాయి చెప్తారు. బండలు వాళ్ళవన్నీ

పెద్ద కథ

బడాయిలే. ఒక్క స్నేహితుడూ మీకు పినరంత సహాయం చెయ్యడు మళ్ళీ. చలవతి అన్నయ్యగారు ఏమూల ఏం జరుగుతున్నావచ్చి అభిమానంగా నాలో చెప్పే, ఆయన కేదో స్వార్థం ఉందన్నట్టు మాట్లాడ్తారు. అన్నట్టు మీరూను ఆ ఎకౌంట్స్ ఆఫీసరు చిన్నప్పడు గోళిలాడేవారని చెప్పారు కదా. ఆయనెప్పుడైనా మీరు గెల్చిన గోళీలు మీ కిచ్చాడా?” శకుంతల నిలదీసింది.

“లేదు” శేషగిరి నిజానికి ఎప్పుడూ గెలవలేదు. అతనికి గోళిలాడటం రాదు. కాని ఎంచక్కా శేషగిరితో గోళిలాడితే గెలుచు కోవచ్చునని ఆటవచ్చిన వాళ్ళు అతనో ఆడేవారు.

“ఏం గొప్ప స్నేహితులున్నారండి మీకు! సరే ఆ పెద్దమనిషి మీకు ఎంతిస్తాడులు ఇస్తే...”

“ఇంకా అడగలేదుగా” శేషగిరి డిఫెన్సులో పడ్డాడు.

“ఉజ్జాయింపుగా చెప్పండి.”

“వదివేలు. అదైనా అవ్వగా ఇస్తాడు. మళ్ళీ ప్రతినెలా కొంత వాచ్చున తీర్చాలి.”

“ఏంచేద్దాం మరి?” శకుంతల దిగులుగా అడిగింది.

“మానేద్దాం” అని శేషగిరి అనలేదు. అంటే శకుంతల వంచిన తం ఎత్తదు.

“మనం ఇంకో ఇల్లు కట్టద్దు, ఈ ఇంటి మీద మేడ వేసుకొందాం” అన్నాడు.

“మరి వెన్నెల్లో కూర్చోడం ఎల్లా?” శకుంతలకి ధర్మనందేహం కలిగింది.

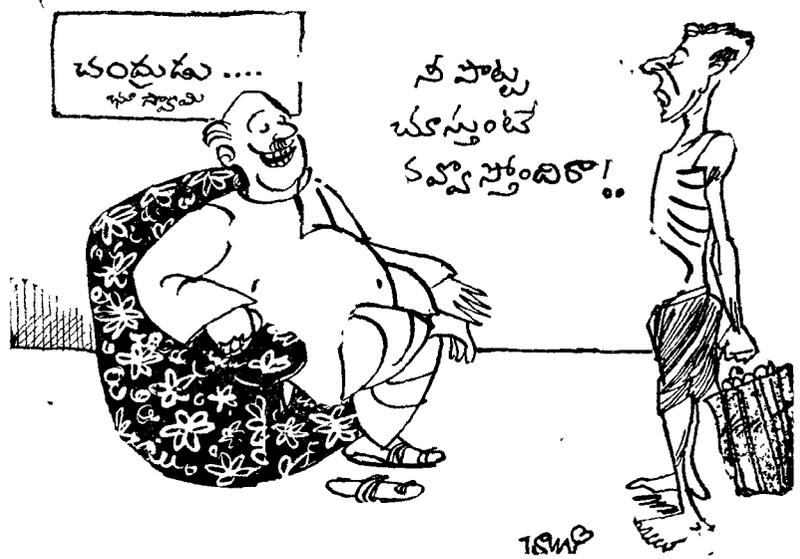
“పూర్తిగా మేడంతా కట్టద్దు. ఒక్క గది వేసుకొందాం. అది ముందువేపు వేసుకొందాం. వెనకవేపు వెన్నెలుంచు కొందాం.”

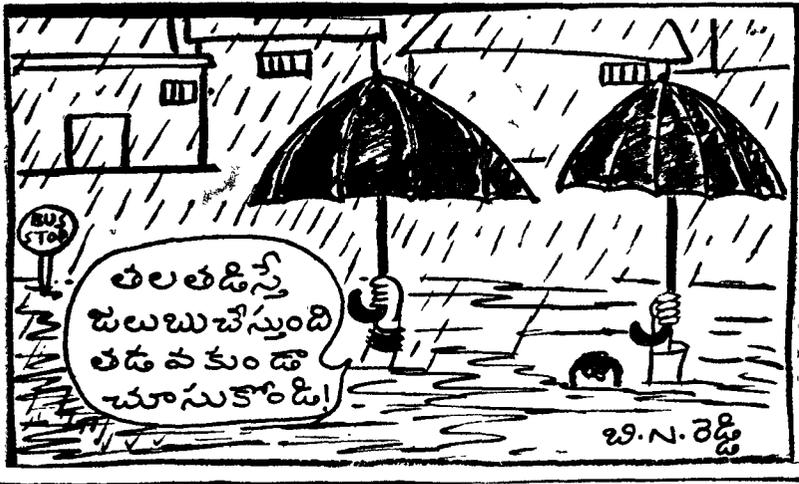
“ముందువేపు నెండుకుట గది?”

శకుంతల అనుమానంగా అడిగింది. ముందు వేపు గదివేస్తే అది చిన్నది వెయ్యవచ్చు. వెనకవేపు వేస్తే పెద్దది వెయ్యాలి. శేషగిరి బుర్ర చురుకుగా పని చేయగా ఆ మాట అన్నాడు. కాని ఆ విధమైన లాజిక్ శకుంతలకి నవ్వదు.

“ముందువేపు భాళి ఉంచుతామనుకో - మనకున్నది ఆడపిల్లలు కదా! చటుక్కున ఎదిగి వస్తారు. వాళ్ళు అక్కడ పాఠశాలలు నిలబడటం మొదలు పెడ్తారు. నువ్వు నాకోసం మీ హాస్టలు మేడ ముందు భాగంలో నిలబడేదానిని అల్లాగ! దార్శనోయేవాడు నాలాంటి మంచివాడు, తెలివైన వాడు, అందమైన వాడు అవటం నీ అదృష్టం. అల్లాంటి అదృష్టం అరుదు కదా! అందుకని మేడలమీద ఆడపిల్లలు నిలబడరాదు. ‘వడ్డు’ అనటం కంటే, అవకాశం లేకుండా చెయ్యటం మంచిది అన్నాడు గాంధీ.”

“అవును. ఆయన నాలోను అన్నారు. మీరు మరో వన్నెలాడి వలలో వడే అవకాశం లేకుండా చెయ్యటం మంచిది అని వేవే అక్కడ నిలబడ్డా వచ్చాను.”

బద్ధకం! ఇల్లా అయితే మనం ఇల్లు కట్టి నట్టే లెండి. వెళ్లి అన్నయ్యగార్ని పిలుచుకు రండి” అని శకుంతల కంగారు పడింది. అనుకోనాక మేడ వెయ్యటం ఒక్కక్షణం అలస్యం అవటానికి తను ఇష్టపడదు!

శేషగిరి లేచి చలవతి ఇంటికి వెళ్లి పిలిచి వచ్చాడు. అతను వచ్చేసరికి శకుంతల చకచకా దూదిలాంటి ఇడ్లీలు వేసింది. గిన్నెని వశ్లెంకి దగ్గరగా జరుపుకుని చలం సుఖాసీను డయ్యాడు.

“ఎవడ్రా ఆ బంగారు కొండ. ఇల్లు కట్టాడు అని చెప్పావులు శకుంతలొ” అని అడిగాడు శేషగిరి.

“అప్పలకొండ” అని సరిదిద్దాడు చలం. “స్వామీ వాడే”

“ఒరేయి శేషుడా! ఇన్నాళ్ళూ ఎవరైతా అంటే కోపం వచ్చేది కాని ఇప్పుడనిపిస్తోందిరా వాళ్ళన్న దాంట్లో నిజం లేకపోలేదని” అని ఎన్నెన్నో కోసం అగాడు చలం.

“ఎవరైతా ఏమనెనారు అన్నయ్య గారు!?” అని శకుంతల కుతూహలంగా అడిగింది. చలానికి కావలసింది అదే!

“వీడివి మట్టిబుర్ర అనీ.”

“ఎవరా అన్నది? ఒక్కపేరు చెప్ప!”

“ఎవరిదాకో ఎందుకు నేను! అప్పల కొండెవరో తెలియదు నీకు! మనకి పాలుపోసే సుబ్బమ్మ మొగుడి పేరేమిటి? అతను చేసే పనేమిటి?” శేషగిరి కిటువంటి ప్రశ్నల జవాబులు తెలియవు, అందుకని,

“మనకి పాలు పోసే అమ్మాయి పేరు సుబ్బమ్మా?” అని శకుంతలని అడిగాడు.

“కాదు సుబ్బలక్ష్మి” అంది ‘కోపంగా శకుంతల.

“చూడు! నాది మట్టిబుర్ర అన్నావు. నీదే! మీకు పాలుపోసే అమ్మాయి పేరు సుబ్బమ్మ. చూకు సుబ్బలక్ష్మి పోస్తుంది. సుబ్బమ్మ మొగుడు అప్పలకొండ అయితే సుబ్బలక్ష్మి మొగుడు అప్పలరాజు అయి ఉంటాడు.” అని శేషగిరి, చలవతిని మాటల్లో ఓడించగలిగినందుకు ఆనందిస్తున్న సమయంలో—

“అయన పిచ్చి మాటలు వట్టింతుకో కండన్నయ్యగారూ! మీరు కొంచెం అప్పల, కొండతో కాస్త మాట్లాడి పెట్టండి. ఇవాళ ఆదివారం కదా” అని అడిగింది శకుంతల.

మేడవేసి చూడు

“మరో అంటే అర్థం?”
 “మరోవోట గది వద్దు. ముందువేసే వేద్దాం అని అర్థం” అంది శకుంతల నవ్వుతూ. ఆ నవ్వులం వంచిన తల కొంచెం పైకి ఎత్తబడి, చంద్రుడితో పోటీ బడింది. ఆ మాటే శేషగిరి అనగా శకుంతల సంతోషించింది. ఇంతటో కథ సుఖంగా అంతం అవలేదు. ఆ సుఖం తాత్కాలికమైనది.

తలపెట్టిన ప్రతికార్యం అంత సులభంగా పూర్తవదు. అది బృహత్కార్యం అయితే అరుదశలు గడిస్తే కాని పూర్తవక పోవడం దాని అనవాయితీ. అవి ఏమిటంటే—

1. ఉత్సాహం
2. నిరుత్సాహం-నిస్పృహ
3. భయం
4. నిందారోపణ
5. అమాయకుల శిక్షణ
6. అపాత్రా భూషణ.

శకుంతల తలపెట్టిన నిర్వాకం చిన్నదేం కాదు. అందుకని శకుంతల ఈ ఆరు మెట్లు పీడుగా మేడ ఎక్కింది.

1. ఉత్సాహం :

శకుంతల పెండలాడే లేచింది. శేషగిరి కాళ్ళను చేతుల్తో తాకి కళ్ళకద్దుకొంది. అప్పుడే కళ్ళు తెరుస్తున్న శేషగిరి ఆశ్చర్యంగా నోరు తెరిచాడు. శకుంతల తెలుగు సినిమాలు చూస్తూ ఉంటుంది. అందుకని సినిమాలో హీరోయిన్ల సిగ్గు వడిపోయి, పెద్ద ఆకులున్న మొక్క వెనక్కి పరిగెత్తి ఆపైన వీర కొంగుతో పెదిమలు తుడుచుకొని ఎందుకు బయటికి వస్తారో చప్పన గుర్తుకు తెచ్చుకొంది, ఆ నోరు తెరవటం చూసి.

‘ఓ! పావి నోటితో అదేం బుద్ధమ్మా’ అని కాస్త విసుక్కున్నట్టు నటించి, అది వినుకుకాదు అని సూచిస్తూ చిరునవ్వు వచ్చింది. ఆపైన “తెండి” అంది.

మెడమీద వెనకవేపు గది వెయ్యటానికి బప్పందం కుదిరి పోగానే శకుంతలకి ప్రపంచం అంతా ప్రేమతో నిండిపోయింది. కోయిలలు కూసాయి. తుమ్మెదలు అప్పుడే విచ్చుకొన్న పువ్వులమీద వాలాయి. రాజేంద్రుల రావు సంగీతం, అందులో వేణువు వినిపించాయి. అందుకనే నిద్ర లేచేసరికి ఆ క్రితం రాత్రి తాలూకు హంగోవరంలో శేషగిరి ఉద్దేశ్యాన్ని తప్పగా అంచనా వేసింది.

శేషగిరికి శకుంతల చెప్పినట్లు అర్థం కాలేదు. అందుకని లేవలేదు. శేషగిరి మారాం చేస్తున్నాడని శకుంతల అనుకొంది. అనుకొని మీదకు వ్రంగి, సుదురుమీద ముద్దు పెట్టుకొని “నానీ! లేమ్మా” అంది ముద్దుగా.

“నేను నాని నా!” అని శేషగిరి ఆశ్చర్యపోయాడు. “అయితే...” అంటూ శేషగిరి తన పెదిమలు చూపిస్తున్నట్టుగా శకుంతల ఊహించింది. శేషగిరి అయితే అనలేదు. పెదిమలు చూపలేదు. శకుంతల తల అడ్డంగా ఊపుతూ,

“నా బంగారు కొండనిగా లేమ్మా!” అంది. “ఏమన్నాను?” అని ఒక క్షణం ఆగి “కొండ... అప్పలకొండ... నా అప్పల కొండ... చీచీ నా... కాదు... తప్ప! తప్ప! స్వామి నీ కొండని కాదు చీచీ అన్నది... అతను చూ అన్నయ్యగారు పంపిస్తానని చెప్పిన మేస్త్రీ అతన్ని... తెండి! ఏమిటా

ది. వి. ఎన్. ఆర్. - రింగరెడ్డి వల్లి

ప్రేమ అంటే ఇద్దరూ ప్రేమ పురమాల పుణ్య శృంగారమే కదా?

ప్రేమంటే రెండు శరీరాల కలయికే కాదు. రెండు మనస్సుల బంధం. రెండు దారుల కలయిక. రెండు వ్యక్తిత్వాల సమన్వయం. భిన్నత్యంలో ఏక త్వం సాధించడమే ప్రేమ. పెళ్ళి ఒక్కటే కాదు.

ఎన్.వి. ఆర్. ఆర్. - ఢిల్లీ

పెద్దలు చెప్పిన మాట విసాతి అంటారు. వారే తప్ప దారిన నడవమంటే - అబ్బా ఏమి? వాళ్ళు పెద్దలు కాదని తెలుసుకోవాలి.

ఎన్.వి. ఎస్. - గూడూరు

మగవారి పేరు ముందు 'శ్రీ' ఉండుతారు. ఆడవారి పేరు ముందు 'శ్రీమతి' ఉండుతారు. మగవారి 'శ్రీ' ముందు 'మతి' ఉండడం ఏమిట? ప్రేమతి అయ్యాక ప్రేమకే, ఉట్టి మిక్చర్ గా పుచ్చున్నాళ్ళు పురుషులకే మతి ఉండడం నానుడి. తీరా పెళ్ళయ్యాక ఆడవాని కూడా శ్రీమతి లేని రామలక్ష్మణా మాళ్ళు కలరు ఏదీకే లాంటి ఏదీకే ఎంతయి!

కె. జి. డి. - ఎమ్మిగనూరు

నేను కథలు బాగా రాస్తాను. (వాస్తవికానికి దగ్గరగా) కాని పలుకుబడి ఉన్న వాళ్ళ చెత్త కథ లైనా ప్రచురిస్తారెందుకు?

ఆయా సంపాదకులవి ఆడగాలి ఈ ప్రశ్న. అయినా నే బాగా రాస్తా ననుకునే రచయిత్రుని ఇతరులవి 'చెత్త' అనడంలోనే తెలిసిపోతూంది ఏ బాద. అంతే తేలిక పుస్తా యిలా బయటపడి పోకు!

వి. వి. - పితావట్లం

ఎన్. ఆర్. సికింద్రాబాదు వారికి విారవిచ్చిన సంపాద బాగవ్వాయి. (25,7,80) దురదృష్టవశాత్తులకే నవాయం చేయవలసిందే. . .

"అల్లాగే తెల్లమ్మా!" అన్నాడు సలహా ఇచ్చి తింటూనికి నోరు తెరిచినప్పుడు.

తొమ్మిది గంటలకల్లా అన్నత కొండ వచ్చాడు, చలం తీసుకొనిరాగా. అప్పటికి ఇంటిలో పెద్ద తలకాయలకి శకుంతల ఏదో వాదానిడి చేస్తోందని అర్థమైంది.

"ఏమిటా శేషుడా! ఈ చాడావిడి?" అని సుబ్బారావు కోడుకుని అడిగాడు.

"ఏం లేదు నాన్నగారు! నిన్నరాత్రి వారో మేడమీద గది నేడ్దాం అని మేడమీద కూర్చుని శకుంతల అంది. చూద్దాం అన్నాను. పెద్దన్నేమో ఆ చలంపతిగాడిని పిలుచుకు రమ్మంది. ఇవాళ ఆదివారం కదా! పైగా వాడి పెళ్ళాం ఊళ్లో లేదు. ఇడ్డిలు తినటానికి కామోసు ననుకొని పిల్చుకోచ్చాను. వాడేమో ఇంకెవరో పిలుచుకువచ్చాడు.

కాని నవాయం చేసిన వారివే ఆడి పోసుకోడం అల్పం లక్షణం. ఎంత బాధ వడకూడదనుకున్నా ఒక్కొక్కప్పుడు అలాంటి వారి మాటలు బాధ పెడతాయి. తమకేం లాభం లేకుండా వారు నవాయం చేయరు కనుక - ఎవరూ చేయరని అనుకుంటారు. అలాంటి వారికి నో దుర్మదాయి, నో క్లబ్ వాలా కూడా చాలా స్వార్థవరుల్లాగే కనిపిస్తారు. అంతెందుకు - అలాంటి వారికి నంపు సేవ అంటే చాలా అప్రమేయ భావం వుంటుంది.

ఇలాంటి వారి మాటలకే కాదు, చేతకాక కూడా భయపడకుండా - సుప్రస చేయగలిగింది చేస్తూ పోడమే విజయైత సంఘ సేవకుల లక్షణం అంటూ వుండేవారు క్లబ్ వాలా. ఆదే చేస్తూ నమ్ముతాను. అందుకే పాతవి మరచి కొత్త పనులకి పునాది వేస్తూనే వుంటాను. ఎవరో ఏదో అస్సారస్తుది కాదిప్పుడు ముఖ్యం. ఎంతమంది అనాధ శిశువులకి పాతే తల్లిదండ్రులని చూడగల మన్నదే పనిగా ప్రయత్నిస్తూనే వుంటాన్నేను. మధు - మానేపల్లి

మానవునికి అన్ని పక్షములైన లక్షణాలు యిప్పు లో అనే దానికి తానిన కావడం మిఠగా తేరూ?

మానవుడిని మనిషిని చేసేది అదొక్కటే. పెళ్ళి అనేది నిత్యజీవితంలో మితవరకూతోడ్పడు తుంది?

నిత్య జీవితంలో ఆదోక భాగం మాత్రమే.

మేడవేసి చూడు

ఎందుకో తెలియదు. మిరిగిన ఇడ్డిలు తినటా నికై ఉండదు. వీడికి ఆ విషయంలో పోటీ ఇష్టం ఉండదు. మేడమీద గది విషయంలో నాచేత డబ్బు ఖర్చు పెట్టించడానికి తోడు తెచ్చుకొని వుంటాడు." అని శేషు డి రి మిరించాడు.

"డబ్బు సినిమాలమీద, హోటళ్ళమీద కాకుండా మేడమీద ఖర్చుచేస్తే మంచివనే! శకుంతలకైనా ఇన్నాళ్ళకి మంచి ఊహ వచ్చింది. దగ్గరుండి గది కట్టించు. చదువు కొప్పు చదువుకి సార్లకతైనా ఏడుస్తుంది" అని తండ్రి అనుమతిచ్చాడు.

పీనిమాల సరదా శకుంతలది. డబ్బు తగలేస్తూన్న నింద తనది. హోటళ్ళ సరదా

కె. వి. ఎల్. - సికింద్రాబాద్

... ఎవ్వరికీ చెప్పుకోలేదు. వారికి లేని వ్యవసం లేదు. . . ఇప్పుడిలా రొడ్డున పడేశారు దాని మూలన ...

మీ సుదీర్ఘమైన ఉత్తరం చదివాక ఒక్కటే అనిపించింది, ఈ ఆదాభక్తికే దైత్యం రాదా? అని. బ్రతుకుంటే భయం వుండకూడదు. ఈనీవమ్మెవ బ్రతుకుంటే ఒంటరిగా బ్రతకలేనా అని ఆలో చించండి. జీవితం యిలా చిక్కు ముళ్ళు పడితే తెంపాలి. ఆదొక్కటే దారి.

టి. కె. ఎస్. కె. - సిద్దవటం

తెలుగు సంస్కృతిని, సంప్రదాయాలను రోజు రోజుకు దిగ జొరబుతున్న ఈ నాటి చలనచిత్ర పరిశ్రమపై మీ వ్యాఖ్య? గొడ్డు గోతలో పడితే, అందరూ అలోరాయి చిరునాటారట. అలా వుంది మిరంటున్నది. ఒక్క చలనచిత్రాలేనా మర సంస్కృతిని, సంప్రదాయాన్ని మట్టిలో కబ్బుతున్నది? తాను చుట్టూ చూడండి. ఆంధ్రరాజ్యంపై చూడండి. సా. దిగబారుడికి కారణాలు చాలా కనిపిస్తాయి.

పి. ఆర్. డి. - కర్నూలు

బాలమందిర్ చిరునామా యిప్పు ప్రాకృతి. చాలా మందికి పని కొనసాగించి యిస్తున్నా! ఇప్పుడి పిల్లలు అనాధలు కూడా కాదు. క్యూరంగా, ఆక్కుడా అబ్బిడా నదిలి వేయబడిన వారు. బాలమందిర్, బండ్లబింబో హాస్పిటల్, డి. ఎస్. చెట్టి రోడ్డు, మద్రాసు - 17. మీ ఆమరాలు వారికి దాని కనుక్కొండ.

కె. జి. హెచ్. ఎల్. - కుప్పం

పీనిమాల్లో నటించే నలులకూ, జీవితంలో నటించే మనుషులకూ తేడా ఏమిటి? జీవితంలో నటించి పెల్లం గడుపుచుంటారు. పీనిమాల్లో నటించి డబ్బు సంపాదిస్తారు.

తనదా? గది కట్టిస్తున్న మంచి పిల్ల శకుంతలా? "చిత్రమై నది జగతి... యా... యా" అని బయటికి పాట పాడేసాడు శేషుగిరి భావయుక్తంగా.

"మరెవండీ. ప్రేమించం మించి తమాసా అయిందండీ! రోజూ మీ యింటి ముంగల్లుంచి వన్నోకి ఎద్దానా అండీ... వానేటమకొంటూ ఉంటాను. ఈ ఇంటిమీద ఓ గదుంటే మాత్రాపు బాటంటుంది అని. మా యింటిది పోసి ఆళ్ళకోగది నువ్వేసేసిచ్చిరాదా అంటుంది. దానికి పెన్నమ్మగోరంటే మా యిది. ఇయాల ఆ ఊసే అనుకొంటున్నాం మీరు కబు రట్టిసారు."

"సుప్రస్ అప్పలాజనా? కొండనా?" "కొండనే నండీ. మా తమ్ముణ్ణి కానండీ. కుంచెరోజూ మూచి పని మొదలెడ్డారండీ. నా

దగ్గరో సిమెంటు బస్తా ఉంది. ఈ తోవల ఓ లారీడు సిమెంటు సెడ్లలో ఏయింపి యుంది. మా తమ్ముడికి వడ్రంగం అప్పసెప్పి స్తాను. మీపనంటే సేతిలో పనాగ్నేసి మరీ సేస్తాడు."

"కూలీల మాటో?" శకుంతల రంగం లోకి దిగుతూ అడిగింది.

"నా అలమీద బారమెట్టేసాక మొయ్యక వాల్లవుతుండేటమ్మా! ఓ రప్పల కొండా! ఇట్లు కట్టియరా అనండి. వల్లించి కట్టి స్తాను. మరేటి సెయ్యక్కర్లేదు. కాలుమీద కాలేసుకొని కుర్చీలో కూర్చోడమే."

"నువ్వు చెప్పాలేమిటి? నీ సంగతి నాకు తెలియదూ! అందుకే నిన్ను పిల్చుకొచ్చాను." అంటూ చలం పూసుకొని రెట్టా అవి మాట్లాడాడు.

"రాజమండ్రి నుంచి కలవ తెచ్చిసుకొని తలుపులు గట్టా సేసుకొంటే నాలుక్కాలాల పాటు దిమ్మ సెక్కల్లా నిలబడి పోతాయి. మద్ది పెక్కలో అనే వుండదు" అని శకుంతలకి అప్పలకొండ సలహా ఇచ్చాడు. "ఈతోవల చూ తమ్ముడు రాజుగారి పని పూర్తివేసి రెసిగా ఉంటాడు" అని హామీ ఇచ్చాడు.

సోమవారం వచ్చింది. శకుంతల శేషగిరిని ఎకాంట్ అఫీసర్ దగ్గరకు తోలింది. శేషగిరి రిజిస్ట్రారువారి కార్యాలయంకి వెళ్లి ఎకాంట్ అఫీసర్ని కలుసుకొని వచ్చినపని చెప్పాడు. శేషగిరి పనిమీద వచ్చాడని తెలియ గానే అఫీసరు బిగుసుకొని పోయాడు. శేషగిరి అది గమనించి, కూడా గమనించనట్లు -

"ఏం గురూ! ఈ మధ్య ఎని వత్తిడా అసలు నల్లపూసవై పోయావు?" అని అడిగాడు.

"అబ్బే! అంత పని వత్తిడేం లేదు" అన్నాడవతలి వ్యక్తి మొహమాటంగా.

"అయితే కాయితం వెంటనే కదుల్చు. నేను ప్రావిడెంట్ ఫండ్ తోవకి అన్వయ చేసాను"

"వీలవదు."

"ఎందుకని?"

"బోలడు రూల్సువాయి. డూల్సంటే సేవకో వెంటుట్ట!"

"ఎక్కడున్నాయి?" శేషగిరి కోపంగా అడిగాడు.

"ఇంకో ఇండులో" అని తన కేసులు

డ్రాయరు లాగి అందులోంచి వున్నకం తీసాడు అఫీసరు. "ఎంత వెంటుండ్ చూసావా?"

శేషగిరి కళ్ళు లాగిన డ్రాయర్లో దొర్లుతున్న గుండ్రని గోలీలను చూసాయి.

"ఇంకా గోలీలాదున్నావా?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. ఆశ్చర్యంగా అడగటంవల్ల కాస్త గట్టిగా అడిగాడు. అఖరి సీట్లో కూర్చున్న గుమాస్తా సుబ్బారావు తలెత్తి శేషగిరికేసి చూసాడు "ఏమిటి విషయం?"

అన్నట్టుగా. అతని కుతూహలం గమనించి, "మీ అఫీసరు, నేను చిన్నప్పుడు గోలీలాడే వాళ్లం" అని శేషగిరి సుబ్బారావుకి వివరించాడు.

ఈసారి సెక్షన్లో అఫీసరు దగ్గరున్న శేషగిరికి, అఫీసు చివరున్న సుబ్బారావుకి మధ్య కూర్చున్న గుమాస్తా లందరు తలెత్తి కుతూహలంగా వినటం మొదలు పెట్టారు. "మీ అఫీసరు గోలీలు చాలా బాగా అడ్డాడు. అసలు ఆటకంటే కూడా గోలీలంటే ప్రాణం. మీ అఫీసరు వా దగ్గర గోలీలు గెల్చుకొని పట్టుకుపోయేవాడు. తన దగ్గరకొచ్చిన గోలీలు మాత్రం చెయ్యిదాటి పోనిచ్చేవాడు కాదు. ఓసారి నాకు పది గోలీలు ఓడిపోయాడు. ఇమ్మంటే..."

"వచ్చేవారం వచ్చి లోను తీసుకువెళ్లు." శేషగిరి అఫీసరు అడిగాడు. "అబ్బే నా దగ్గర్లేవు. ఒట్టు! ఎంత

ఒట్టువడితే అంత ఒట్టు అని భలే విద్వేసాడు."

"ఎట్లుండి కీయన కాయితం తయారై పోవాలి సుబ్బారావుగారు" అఫీసరు శేషగిరి దోరణి మల్లించేందుకు మరో వ్యర్థప్రయత్నం చేసాడు.

"ఆ గోలీలు ఎక్కడ దాచేవాడో అని నేను ఇంకా కొంతమంది అనుకొంటూ ఉండే వాళ్లం. గురూ! అప్పటికి నీకే ఉద్యోగం లేదు కదా. మరి ఈ డ్రాయర్ల దాచుకునేముందు ఎక్కడ దాచేవాడివి?" శేషగిరి గట్టిగా ఇంకా ఆశ్చర్యపోతూనే అడిగాడు.

"మీ అఫీసరు డ్రాయర్లో గోలీలుంటే అడుగుతున్నాను" అని శేషగిరి గుమాస్తా అకి వివరించాడు.

"సుధ్యాన్నం వచ్చి చెక్ పట్టుకుపో!"

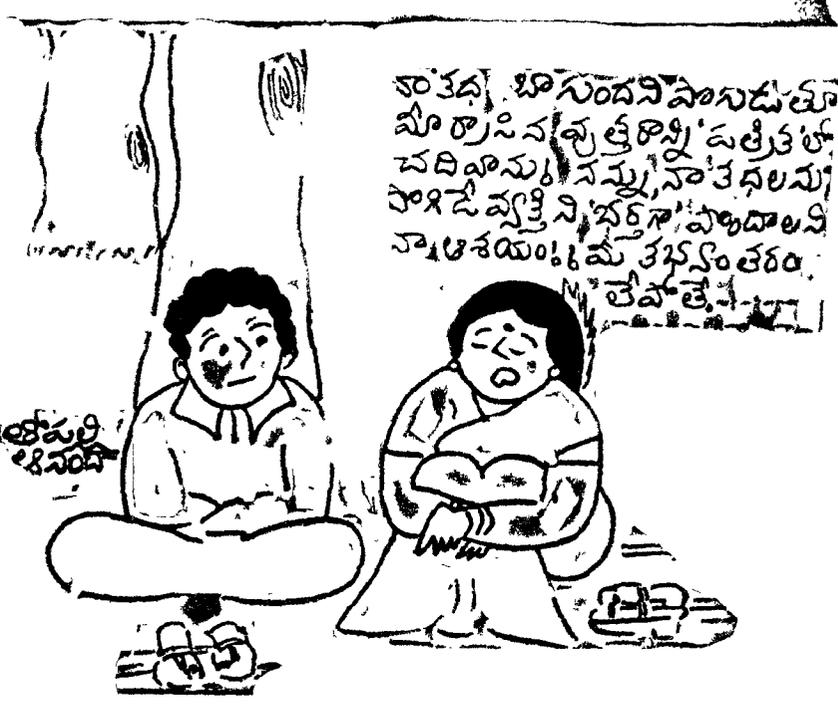
"నువ్వు జవాబు చెప్పలేదు."

"ఇవి మా అబ్బాయి మొన్న ఆదివారం నాతో అఫీసుకు వచ్చి ఇక్కడ మర్చిపోయి వెళ్ళాడు"

"అదా రహస్యం. కువ్వు మీ బాబ్బగారి అఫీసులో దాచుకొనే వాడివన్నమాట. మంచి చోటే"

"ఇంకో గంటకిరా, రిజిస్ట్రారు సంతకం పెట్టించి చెక్ చేసే స్వయంగా రెజిస్ట్రే ఉంచుతాను."

(52వ పేజీ చూడండి)

దేర్ఘవృక్షలకు ఉత్తమ వైద్యం!

దురభ్యాసములకులోపై
దాంపత్యసాంఘికపాద
లేనివారు హెర్బియూ.
చర్మవ్యాధులకు పోస్టు
డ్యారావరిజిజము(బుడ్డు).
మూత్రవ్యాధులు,
ఇన్ఫెక్షియూ దుమ్ము,
ఉబ్బసమునకు వేరచేసినలేకుండ రండి.

డా॥ ఎవర్
5/1 బ్రాడ్వే, గుంటూరు-2
బ్రాంచులు: 26 నార్త్ కోర్ట్, మద్రాసు-17,
మార్కెట్ చివర, తెనాలి, తణుకు.

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
పండిత-డి గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(శ్రీవేట) రిమిడింగ్
మదరాసు.

మేడవేసి చూడు

(11 వ పేజీ తరువాయి)

“మాటమీద నిలబడాలి. మాటతప్పితే నీ డ్రాయర్ల గోలీలన్నీ లాక్కుంటాను. మీ అబ్బాయి జవాబు చెప్పకోలేక నీ వనవు తుంది.”

ఎకాంట్స్ ఆఫీసరకిది కొత్త అనుభవం. లోసుకోసం వచ్చినవాళ్ళ బతిమాలుకోవడమే అతని అనుభవం కాని, ఇల్లా తెగించి గోలీలు లాక్కుంటామని బెదిరించిన వాళ్ళులేరు. శేషగిరికా డైర్యం ఎల్లా వచ్చింది? తను చిన్నప్పుడు తనో గోలీలాడటం వల్ల వచ్చింది. ముఖ్యమైన ఉద్యోగాలు మునుముందు చెయ్యాలని చిన్నపిల్లలు శేషగిరిలో గోలీ లాడరాదని ఒక్కనీతి శతకకారుడైనా చెప్పక పోయినందుకు ఎకాంట్స్ ఆఫీసర్ చికాకు పడ్డాడు. చింతించాడు. నిజంగా శేషగిరి అంతవని చెయ్యడమో! ఇంతకుపూర్వం అతనె వర్ని బెదిరించినట్టు వినలేదు. కాని ప్రతీ దానికి ఓ మొదలుంటుంది కదా! దీనికి ప్రీసెడెన్సు లేదు అని ఆఫీసుకాయితాలన్నింటిని కొట్టిపారేసినట్టు బెదిరింపుల్ని కొట్టి పారెమ్మడానికిలేదు. ఇవాళ శేషగిరి గోలీ లాక్కునిస్తే రేపు మరోడు చొక్కాలాక్కం టాడు. అంతదాకా రానియరాదు. ఇలా ఆలో చించి, “నీకు స్నేహితుడిని కనక ఒక గంట అంటున్నాను. ఇంకెవరికైనా వదిరోజులు మినిమమ్. మళ్ళీ గంటపోయాకరా” అని పంపించేసాడు.

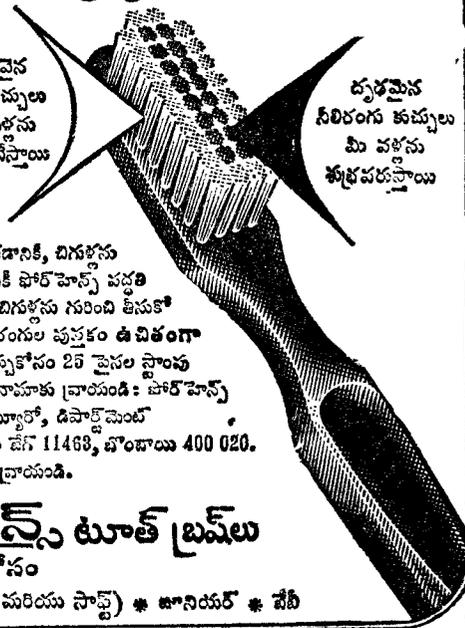
ఆరోజు శేషగిరి లోనుడబ్బు తీసుకొని ఇంటికి రాకపోతే మలకమంచం, వసువుముద్ద రెడీ చేసేస్తానని శంకుంతల వాగ్దానం చేసింది. పైగా శేషగిరి చూస్తుండగా శేషగిరి నాయనమ్మ మలకమంచాన్ని స్నానాల గదివేపు పట్టుకువెళ్ళింది; సమయానికి అన్నీ అమరకపోతే ఎల్లా అన్న ధోరణిలో. శాంతమ్మ “ఎందుకే నామంచం నీకు?” అంటే “వసుంది” అని ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది శంకుంతల.

“అయితే స్నానాలగదికి ఓసారి పట్టుకు పోయి దానిమీద వేణ్ణి శ్చుపోయ్యి. మంచంలో నల్లులున్నాయి.” అంది అవిడ. శేషగిరి, శంకుంతల మలకమంచాన్ని స్నానాలగదికి ఆ విధంగా చేరవేయడాన్ని చూసాడు. అది తన కోసమేనని అర్థంచేసుకొన్నాడు.

పళ్ల డాక్టర్లు చెబుతున్నారు
చిగుళ్ల బాధలు, దంతక్షయం అరికట్టడానికి,
నియమానుసారంగా పళ్లను బ్రష్ చేసుకొని,
చిగుళ్లను మాలిష్ చేసుకోవాలి.

ఫోర్ హెన్స్ డబుల్ యాక్ట్స్ టూత్ బ్రష్ వాడండి

మీ పళ్లను శుభ్రపరచడంతోపాటు చిగుళ్లను మాలిష్ కూడా చేయడానికి ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడింది

మృదువైన తెల్లని కుమ్మలా మీ చిగుళ్లను మాలిష్ చేస్తాయి

దృఢమైన నీలిరంగు కుమ్మలు మీ పళ్లను శుభ్రపరుస్తాయి

పళ్లను బ్రష్ చేసుకోవడానికి, చిగుళ్లను మాలిష్ చేసుకోవడానికి ఫోర్ హెన్స్ వర్షి నేర్పుకొంది. “వళ్ల, చిగుళ్లను గురించి తెలుకోవలసిన శ్రద్ధ” అనే రంగుల పుస్తకం ఉచితంగా కావాలంటే పోస్టు ఖర్చుకోసం 25 పైసల స్టాంపు జతపరుస్తూ ఈ చిరునామాకు వ్రాయండి: ఫోర్ హెన్స్ డెంటల్ అడ్వైజరీ బ్యూరో, డిపార్ట్ మెంట్ నెం. B57-219, పోస్టు బాక్ 11468, బొంబాయి 400 020. ఏ భాషలో కావాలి వ్రాయండి.

ఫోర్ హెన్స్ టూత్ బ్రష్లు
ఇంటిల్లెస్సాది కోసం
అడల్ట్ (మీడియం మరీయు స్టాప్) * జూనియర్ * బేబీ

Regd. T.M: Geoffrey Manners & Co. Ltd. 2197-152 TEL

శకుంతల అక్కడితో అగత తను స్నానం చేసే సమయానికి ఆ చలం గాడికి కబురు పెట్టినా సెడ్డుందని దూరలోచన చేసాడు శేషగిరి. అంతే! అతన్నో ఎక్కడలేని తెగింపు వచ్చేసింది. బ్యాంకు మూసేలోపల చెక్ సంపాదించి దాన్ని క్యాష్ చేసుకొన్నాడు.

ఆసాయంత్రం పురోహితుడు వెంకట్రావు వచ్చాడు. “ఏముంది, ఎప్పుడు కావాలంటే ముహూర్తం అప్పుడే పెట్టుకోవచ్చు. కాస్త పురోహితుడికి పంచెల చావు కొనే వ్యవధి మీకుంటే చాలు. మిగిలింది నేను చూసుకంటాను” అని శారదమ్మకి ధైర్యం చెప్పాడు.

శకుంతల ఇల్లలికి ఉత్సాహంగా అన్ని వసులు చకచకా చేసేసి, వండుగ వచ్చేసినట్టు ప్రకటించింది.

2. నిరాశ - నిస్పృహ :

సిద్ధాంతి చెప్పిన ముహూర్తానికి పని మొదలు పెట్టి నెల తిరిగింది. అప్పలకొండ చుట్టు, అప్పలాజా చుట్టు తిరిగేసరికి చెప్పలరిగేయి.

“పది సిమెంటు బాగులట్టుకొప్పిండి. చా ఆలీస్సెంలేదు” అని అప్పలకొండ చెప్పి, అవి ఎక్కడ దొరుకుతాయో చెప్పాడు. శేషగిరి కారులో అక్కడికి వెళ్లాడు. అక్కడ సిమెంటు లేదని చెప్పారు. శేషగిరి తిరిగవచ్చి ఆ మాట ఆ సాయంత్రం అప్పలకొండతో చెప్పాడు.

“మీరేటని అడిగారు?”

“సిమెంటు కావాలని అడిగారు.”

“నా సంపించినానని చెప్పారు కాదు గామోసు.”

“లేదు. చెప్పాను.”

“బుండి తీసికెళ్ళినారా?”

“ఆ కార్లోనే వెళ్ళినాను.”

“కొంప ముంచీసారు. మిమ్మల్ని చూపి వీ ఇనిస్పెక్టర్ అనుకొంటాడు. కార్లో ఎక్కడ ఇచ్చివియ్యారు. రిచ్చాల యెళ్లాలా! మన సొములు రిచ్చాలో ఎల్లండి, అడే మాటాడి తెత్తాడు. డబ్బులాడి సేతికియ్యండి” అని అప్పలకొండ సలహా ఇచ్చాడు.

శేషగిరి ఆ విధంగా రెట్టింపు ధరికి పని సంచీల సిమెంటు సంపాదించాడు. పోలీసులకి పట్టిస్తానని బెదిరించాలి కాని అలా కొన కూడదని శకుంతల వాదించింది. ఇల్లా అయితే అనుకొన్న మొత్తానికి మేడ వడదని పావురించింది.

“ఈసారి నువ్వో, ఆ చలపతిగాడో వెళ్లి బెదిరించి తెడ్దురుగని” అన్నాడు శేషగిరి.

సిమెంటు వచ్చాక అప్పలకొండ పని చేస్తుంటే చూసి చలం వచ్చి,

“ఏమ్మా! చెల్లెమ్మా, పని చెకచెకా జరిగిపోతోందా?” అని పలక రించాడు శకుంతల్ని.

“ఏం షనో! ఇంకా కలపకొనాలి!” అంది బెంగగా శకుంతల.

“శేషుడిని రాజమండ్రి వెళ్ళి పట్టమ్మను. వాడు మహాబద్ధకస్తుడు. ఇక్కడేకొంటూ సంటాడు ఇక్కడ ధరలెక్కువ” అని సలహా ఇచ్చి శేషగిరి కంట పడకుండా జారుకొన్నాడు.

శేషగిరి రాజమండ్రి వెళ్ళి కలప తక్కువ ధరకి కొని లారీలో వేసాడు. అదింటికి జేరే సరికి, విశాఖపట్టులో కొంటేనే చుక అవునేమో అన్న అనుమానం శకుంతలకి కూడా వచ్చే ఖరీదైంది.

క్కారీ నుంచి రాళ్ళురావడం అలస్యం అయింది. సిమెంటులోకి గడ్డ ఇసుక కొనడం మరో యజ్ఞం అయింది. శేషగిరి పట్టుకు వచ్చిన ఇసుక బాగాలేదని అప్పలకొండ తనే కొన్నాడు. అన్ని వస్తువులు సమకూరాక అప్పలకొండ, తనకి బ్యరం వచ్చింటన్నాడు. అసైన్ “రాజుగారి పని కొద్దిగుండి పోయిం దది పూర్తి సేసుకొనచ్చి మీ పని మొవ లెడ్తాను. మొదలెడ్తే డీసిలిండును రైల్వాల సెకసెకా సివరివాకా నాగించేస్తాను” అని వాగ్దానం చేసాడు.

అప్పలకొండ వచ్చినోజాని వానపడింది. వాన పడనిపూట “కూలీ ఎడవలు వన్నోకి

బకాయితే గాని రామన్నారు. ఎద్వొన్నిత్తే యెంటనే పని మొదలెడ్తాను. ఈ కట్టుడు పన్నో నాకంతా నట్టమేనమ్మా. మానుకో లేక సేత్తున్నాను.” అని ఎద్వొప్పు పుచ్చుకొని ఓరోజు పనిచేసాడు.

ఈలోపల మరో ఆసామి “మాపని పూర్తి చెయ్యకపోతే నీ మాటదక్కదు” అని అప్పలకొండని బెదిరించి పట్టుకు పోయాడు.

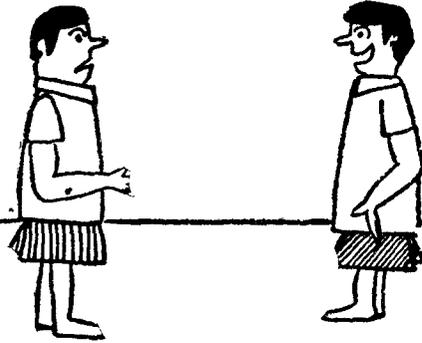
అప్పలాజా “దోరబందాలదాక పని అవనీండి. సిటికెలో మీపని పూర్తి సేత్తాను” అనిచెప్పి అప్పలకొండని ఆ స్థాయికి రానిచ్చి ఆసైన్ మరోవారానికి అన్నమాట నిలబెట్టు కొని పని మొదలుపెట్టాడు.

మాడు నెలపాటు ఇంటినిండా దుమ్ము, సిమెంటు, విత్రికపాట్లు పిసుగ్గా తయారైంది. ఓ తెల్లచీర కట్టుకోడానికి కూడా శకుంతలకి టైములేక పోయింది.

తెలుగు సీనిమా ప్రపంచంలోని కథా నాయకులందరు పోటీపడి తమ చిత్రాల్ని వారానికో దాన్ని జనంమీదకి వదుల్తున్నారు. అవి చాలనట్టు బహు నాయకులున్నవి కూడా వస్తున్నాయి. శకుంతలకి అందులో ఒకటో రెండో తప్ప నెలకి చూడటానికి కుదరడం తెలు.

అప్పలకొండ కొట్లో చీరలు కూడా రక రకాలవి వస్తున్నాయి. శకుంతల “ఇంటిమీద మేడ వేస్తున్నప్పుడు ప్రతినెల రెండు చీరలు కొనాలంటే వద్దుందా” అని సర్దేసుకొని ఒకటే కొనుక్కుంటోంది.

గాలీలకాపడమెండుకు దుండుగ అమ్మ చేసిన ఉండ్రాళ్ళతో ఆడుకుంజిమా!

తెలుక

దామిల్ లక్షన్
గడ్డి తామరకు పిజెంటు మందు అన్ని పావులలోను దొరకును

అతకు వందిరే అందం... మహిళకు
అభరణములే అందం.
22 ct. బంగారు కవలెంగ్ వేయబడినవి
PHONES: 235, RES: 178-2.
nirmala
శ్రీ గోల్డు కవలెంగ్ వర్క్స్ Regd. P.B.No. 35, శ్రీమహాల్ నగర్, మచిలీపట్నం, A.P.

1. చిట్టాణి మార్కెట్.....మచిలీపట్నం
2. శేషయ్య వీధి.....బిజయవాడ
3. త్రింకు రాడ్డు.....నెల్లూరు
4. 8 కార్టీ స్ట్రీట్.....తిరుపతి
5. గాంధీ రాడ్డు.....తిరుపతి
6. సుభాష్ రాడ్డు.....అనంతపురం
7. ఎవెన్యూ రాడ్డు.....బెంగుళూరు
8. గాంధీ బజారు.....బెంగుళూరు
9. గాంధీ బజారు.....శివమోగా
10. మునిసిపల్ మార్కెట్.....కర్నూలు
11. జయంతి బిల్డింగ్స్.....బెంగుళూరు
12. మద్రాసు రాడ్డు.....కడప
13. రామన్ కోయిల్ స్ట్రీట్.....బిత్తూరు
14. నాగులకుంట్లరాడ్డు.....నంద్యాల
15. గాంధీ విగ్రహం వద్ద - నర్సారావుపేట
16. అమ్మవారిశాలవద్ద, మార్కాపురం.

ఇంత నిర్వాకం చేసినా, మేడమీద గది పూర్తికాలేదు. బ్యాంకులో డబ్బు తరిగిపోడం మాత్రం చకచకా జరిగిపోతూంది. వీడువస్తే వాడు రాడు. వాడువస్తే వీడు రాడు. సిమెంటు దొరికితే రాయి దొరకదు. రాయి దొరికితే ఇనుము దొరకదు. శకుంతలకి అసలు గది పూర్తవుతుందా! అని బెంగ మొదలైంది.

“ఏమే శకుంతలా! ఓ ఆటవేద్దామా?” అని అడిగింది శేషగిరి నాయనమ్మ శాంతమ్మ.

“ఉత్సాహంగా లేదు అమ్మమ్మగారూ” అంది శకుంతల.

“అంత లొందరగా డీలా పడిపోరాడు. మీ మావగారి తండ్రి గొడుగుపేటలో ఇల్లు బాగుచేయిస్తుంటే పని ఒకోసారి మూడేసి నెలలు నాలుగేసి నెలలు ఆగిపోయేది. నేను ఎప్పుడు ఇల్లా డీలా పడిపోలేదు.”

“మీరంతా అంతంత పెద్ద పనులు చేయించారా! నేను ఈ చిన్న గది వేయించ లేక పోతున్నాను. ఈ జన్మలో ఈ పని పూర్తవదు. మొదలుపెట్టి అర్పెల్లయింది అవ్వడే.”

“అంత నిరాశ, నిస్పృహ పనికిరానే మరిను. ఓ ఆట ఆడి మీ అత్తగారి కాదుల్ని చంపిమాడు, మంచి ఉత్సాహం వస్తుంది” అంది శాంతమ్మ ఆశగా.

శకుంతల తనకా ఆక లేసింది. బంగారు డీదే భారం అంది. “మా ఆయన కట్టడానికి ఒప్పుకున్నప్పడే అనుకోన్నాను పూర్తవదని” అంది.

ఇల్లా చాలా పిదాలుగా తన దిగులును వ్యక్తపరచింది. శేషగిరి “బాతుంది శకూ! చూస్తూ వుండు. మంచవర్ష ప్రణాళికలే పూర్తవుతున్నాయి. మేడమీద గదులు అవనా! అవునుగాని ఈ చలం కనిపించడం రేడేమీ కాదుదా? మనింట్లో మళ్ళీ చేస్తున్న పాడువులో భాగంగా అదిచారం పొద్దున్న ఇడ్డీలు చేయడంలేదా?” అని అనునయిస్తూ వచ్చాడు.

3. భయం!
“ఎద్దాన్ను పుచ్చుకొన్నమేరకు పనేచేయ్య లేదు అప్పలకొండ. ఎగకొట్టాడు కదా!”

“ఎకొంటులో ఇంక మూడువేలు ఉంది. పనేమో బోలుడుంది. ఏం చేస్తామో ఏమో! మద్ది చెక్కలో కట్టిస్తేపోయేది. రాజమండ్రి నుంచి తేకు తేవ్వారు. అది ఇంతకూ, మంచి పేకేనో కాదో!”

మేడవేసి చూడు

శకుంతల రకరకాల బెంగలు పెట్టు కోవడం మొదలుపెట్టింది. బెంగలు భయం లోకి దించాయి. రాల్ కలలురావటం మొదలు పెట్టాయి. అందులో అప్పలకొండపెద్ద పెద్ద మీసాలు పెట్టుకొని హ్లా హ్లా అని నవ్వుతూ రావటం మొదలు పెట్టాడు. సిమెంటు బస్తాలన్నీ ఇనక బస్తాలయి పోయినట్టు, డాములు బ్రిడ్జిలు కూలిపోతున్నట్టు, మేడలు వాలిపోతున్నట్టు కలలు వస్తున్నాయని శకుంతల శేషగిరిలో చెప్పింది. “చివర్లో కంసుడికి కృష్ణుడుమీద అలాగే కలలు వచ్చేవీట. అంటే పని పూర్తికావోందని అర్థం. మనికి మోక్షం త్వరలోనే ఉంది” అని శేషగిరి ప్రాయశ్చిత్తుడై చెప్పాడు.

శాంతమ్మ అప్పన్నకొండకి వస్తానని రుదం పెట్టుకోవంది. శారదమ్మ కనక మహాలక్ష్మికి రెండు కొబ్బరికాయలదా మొక్కుకో వచ్చని సూచించింది. చలం ఏ మేస్త్రీ ఎవరిదగ్గర ఎంతపుచ్చుకొని ఎగ కొల్టాడో, ఏ ఇల్లు ఎంతవరకు పచ్చి ఎన్నినెలలు ఆగిపోయిందో కథలుగా చెప్తూ వచ్చాడు.

పెళ్ల కూతురు శారద తనకి జామెట్రి బాప్పు కావాలంది. రెండో కూతురు ఎమ్మి పెయింట్స్ చాలంది. శకుంతల లేపు పొమ్మంది.

“ఇంత కష్టపడి నెనునిర్వాకం చేస్తుంటే ఇంట్లో అందరు అర్థం చేసుకోవటం, సర్దుకోవటం నేర్చుకోండి. మీనాన్నగారి జామెట్రి బాప్పు మామ్మగారు అటకమీద దాచారుట. తీసుకోనివాడు.”

“అందులో చివై డర్చు లేదు, చూసాను” అంది శారద.

“అమ్మా! పోనీ సిఫ్టాబిక్ పెయింట్ ల్యూప్ తీసుకోనా?” అని అడిగింది వద్ద తల్లిని సంతోషపరుద్దా మని, కొత్తవి అడగకుండా.

“అది మళ్ళీ కొనాలంటే బోలుడు డబ్బు తగలెయ్యాలి. అసలే మీ నాన్నగారి బీతిం ఈ కట్టూ ఆ కట్టూ పోను చేతికి నాలుగొండలే వస్తోంది. ఈ సంసారం ఒడ్డునెల్లా పడుతోందో భగవంతుడి కే తెలియాలి. ఈ మేడమీద గది వెయ్యటం ఈ జన్మకి పూర్తికాదు!”

“అమ్మా! ఆ గది పూర్తయ్యాక అందులో మేం చదువుకోవచ్చుకదా!” శారద ఉత్సాహంగా అడిగింది.

“పొండి. అది పూర్తయ్యాక రండి. అప్పుడు చెప్తాను” అని శకుంతల కనురు కొంది.

4. నిందారోపణలు:

“నేను మేడమీద గది వేద్దామని అన్నానే లంచుకోండి. వద్దు. అది మనవల్ల అయ్యేవని కాదు అని మీరు చెప్పద్దా!”

“అయినా మీరెంత లోసు అడిగితే అంత లోసు ఆ ఎకౌంట్యాఫీసరు శాంక్షన్ చెయ్యటం ఎందుకు? జీతం అంతా తెగ్నయ్యటం ఎందుకు? ఆయన గోలీం గొడవ మీకెందుకు? మరి ఆయనకు కోపం వచ్చిందంటే రాదూ! కోపం వచ్చిన ఎకౌంట్యాఫీసరు జీతం తెగ్నయ్యక ఉరుకుంటాడా?”

“పిల్లలు జామెంటి బాక్స్, వాటర్ కలర్ బాక్స్ అడగగానే కొనిపెట్టాలా?” ఈసారి శేషగిరి జవాబు చెప్పాడు—

“కొనిపెట్టకపోతే క్లాసులోంచి పంపించేస్తామని వాళ్ళ మీస్సులు చీట్లు పంపించారు. సువ్వు ఆ చీట్లు చదవనన్నావుట మరి. నేను చదివి కొన్నాను.”

“అలాంటి చీట్లు చదవటం మానేస్తే ఎట్లా చేతులు నొప్పట్టి వాళ్ళే మానేస్తారు రారుడం. అని కొనమని ఆ స్కూల్లో మీస్సులు అడగానే కొన్నారుకాని నేను అప్పల కొండ సంగతి కనుక్కొండి అంటే కనుక్కన్నారా? రెండ్రోజుల్లో మేడగది పూర్తి చెయ్యకపోతే దొక్కచించి దోలుకడ్డానన్నారా? అయినా మీకు దొరకక దొరక్క ఆ అప్పుల కొండే దొరికాడా?”

“నాకు దొరికాదా! నేను అతన్ని పన్నెట్టావా! నువ్వు... మీ అప్పుయ్య చలవతి...”

“ఇంక మాట్లాడకండి. ఇన్ని ఇబ్బందులకీ మీరే కారణం. శుభ్రమైన చీర కట్టుకొని, అందంగా తయారై ఆర్నెల్లయింది. పట్టుచీర కొనుక్కొని పది నెలలయింది. తెలుగు పినిమా చూసి పన్నెండో ఏడ్వాలుగో రోజులు అయింది. ఇన్ని త్యాగాలు చేసు చేసినా ఏం లాభం! మీకు చీమ కుట్టి నట్టయినా లేదు.”

“పోనీ కాని అగ్గిపెట్టె ఎక్కడ పెట్టావు?”

“సిగరెట్టు తగలెయ్యటానికేనా? సిగరెట్టు తాగి రూపాయలకి రూపాయలు తగలేస్తున్నారు. నేను ఎంత పాడువుచేస్తే మాత్రం ఏం లాభం! వెధవ అలవాట్లు మీరూనూ. ఎవరు నేర్పారో ఏమో కాని, మీ అంత ఉద్యోగస్తుడే కదా అన్నయ్యగారు ఆయనెందుకు కార్డు? మీ రెండుకు కాలుస్తారు?”

“నాగేశ్వరావులా నేను సిగరెట్టుకాలిస్తే దావుంటుందని నువ్వు నావెంటపడ్డావు కనుక. అలా కాలుస్తే చేతులు విరగ్గొడ్డానని వాడి పెళ్లాం ప్రతిజ్ఞ పట్టింది కనక.”

“సంతోషించాను.”

ఉద్యోగుల ఊగులాట

ప్రస్తుతం ఉద్యోగం దొరకడం కొండను త్రవ్వే ఎలుకను పట్టడం లాంటిది పని అభించిందా! ప్యేచ్చకు ఉచ్చు పడ్డట్టే లెక్క! జీతాలు మాత్రం గొర్రెతోక గిరిలోనే గిరగిర తిరగాలి ఉన్న కాసిన్ని రాళ్లతోనే సరిపెట్టుకోవాలా? చోదాకు మర్యాదగా మస్కాతో తప్పకోవాలి గోదాలో దిగితే సంసారిం మిర్చీలా కారం సమస్యల సంపుటి తిరిగబడి తట్టుతగిలి, అట్టు కడుతాయి; సైడ్ బిజినెస్ ఆసరాలేకుంటే ఉద్యోగం కాదది అర్థిక వరకం.

— యస్. యస్. రెడ్డి

“ఎన్నాళ్ల కెన్నాళ్లకు! అదే నాకు టెన్ థవుజెండ్స్”.

“నా ఖర్చు! మనిద్దరిని ముడి పెట్టిన బ్రహ్మాదేవుడిది తప్ప.”

5. అమాయకుల శిక్షణ :

శేషగిరి చేత శకుంతల సిగరెట్టులు మాన్పించేసింది. పిల్లలకి కాడ్ బెరిలు, ఆయన్ క్రీములు కొనడం మానేసింది. అయినా రెండుకొనలుకలవలేదు. పనిమనిషినిమాన్పించి తనే పనిచేసుకోడం మొదలు పెట్టింది. ఆపైన ఆక్రమకీ ఇంట్లో అందరిమీద కమ్మబుస్సు మనడం మొదలు పెట్టింది. “వద్దమ్మా శకుంతలా! మీ మామగారు

నర్సు తారు ఏమై న డబ్బుకావాలంటే” అంది అత్తగారు శారదమ్మ.

“ఈ గది నా నిర్వాకంతోనే పూర్తి కావాలి” అంది శకుంతల ధృఢ నిశ్చయంతో.

“నానేటి సేసినని నన్ను మాన్పించినావు” అని అడిగింది పనిమనిషి.

“వచ్చేనెలనుంచి పన్నోకి వద్దూగాని” అని శాంతమ్మ ఆ మనిషి చేతిలో పది రూపాయలు పెట్టింది.

“ఇన్నిగొడవలు మీవల్లే” అని శకుంతల శేషగిరిని దూరంగా ఉంచేసింది.

6. అపాత్రా భూషణ :

తలపెట్టినపని పూర్తనకుండా పోదు కదా! ఒకరోజున పూర్తయింది. పురోహితుడు వెంకట్రావు వచ్చి వూజ చేయించి మరో పంచెలవాపు పట్టుకునెళ్ళాడు.

“సాధించావు చెల్లమ్మా!” అంటూ వచ్చాడు చలం.

“మీ మనసు మంచిది అన్నయ్యగారు. మీరు మంచి మనసుతో మేడమీద గదివేసుకో మన్నారు. మా మనసులో ఆ ఉద్దేశం కలిగించారు.”

“ఒరేయి శేషుడా! నేవెప్పే విన్నావురా! నా మనసు మంచిదిరా, ఎప్పుడూ నీ మంచి రోదుతూ ఉంటుంది.”

“ఏడవలేక పోతుంది”

“దానికి తీరుబడి లేదు”

“రేపు ఆదివారిం తీరుబడిచేసుకో!”

“ఏమిటి చెల్లమ్మా! వీడు రేపుఆదివారిం తీరుబడి చేసుకో అంటాడు? ఇట్టిలుగాని చేస్తున్నావా? ఇవాళ మీ వదిన ఊర్పుంచి వస్తోంది. రాగానే రేప్పొద్దున్నకి...”

“మీ యింట్లో ఏమీ పెట్టుకోకండి. రేప్పొద్దున్న ఇట్టిలు వేస్తున్నాం. మీరు, వదినారండి” అంది శకుంతల మంచి మనసుతో.

“ఎందుకు నీకు శ్రమ!” చలంతి మాట వరనకి అన్నాడు.

“మానెయ్యి పోనీ” అన్నాడు శేషగిరి.

“ఆయనకి మనం బుణబడి ఉన్నాం! ఆయన సాయంలేకుండా మనం ఈ గది కట్టగలిగే వాళ్ళమా?”

“ఏమిటలు? వీడుచేసిన బోడి సాయం!” శేషగిరికి వళ్ళుమండి అడిగాడు. ఎవరు జవాబు చెప్పలేదు.

[అ యి పో యి ం ది]